

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 114

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

55. sējums
2012. gada 26. aprīlis

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 359/2012 (2012. gada 25. aprīlis), ar ko apstiprina darbīgo vielu metamu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu ⁽¹⁾ 1
- ★ Komisijas Regula (ES) Nr. 360/2012 (2012. gada 25. aprīlis) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽¹⁾ 8
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 361/2012 (2012. gada 25. aprīlis), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 14
- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 362/2012 (2012. gada 25. aprīlis), ar ko nosaka eksporta licenču pieteikumiem piemērojamo piešķiruma koeficientu dažiem piena produktiem, kuri eksportējami uz Dominikānas Republiku atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 1187/2009 minētajai kvotai 16

LĒMUMI

2012/214/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2012. gada 24. aprīlis), ar ko ieceļ Reģionu komitejas locekļa aizstājēju no Vācijas 17

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

2012/215/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2012. gada 24. aprīlis), ar ko ieceļ Reģionu komitejas locekli no Luksemburgas 18

2012/216/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2012. gada 24. aprīlis), ar ko ieceļ Reģionu komitejas locekli un locekļa aizstājēju no Somijas 19

2012/217/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2012. gada 24. aprīlis), ar ko ieceļ septiņus Reģionu komitejas locekļus no Francijas un vienpadsmit locekļu aizstājējus no Francijas 20

2012/218/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2012. gada 24. aprīlis), ar kuru elektroenerģijas ražošanai no tradicionāliem avotiem un šādas elektroenerģijas pārdošanai vairumtirdzniecībā Vācijā piemēro atbrīvojumu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 2426) ⁽¹⁾ 21

2012/219/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2012. gada 24. aprīlis), ar ko tiek atzīts, ka Serbija ir brīva no *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman un Kotthoff) Davis *et al.* (izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 2524) 28

TIESĪBU AKTI, KO PIEŅEM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

2012/220/ES:

- ★ ES un EBTA Apvienotās komitejas “Kopīga tranzīta procedūra” Lēmums Nr. 1/2012 (2012. gada 19. janvāris) par uzaicinājumu Horvātijai pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru 29

2012/221/ES:

- ★ ES un EBTA Apvienotās komitejas “Formalitāšu vienkāršošana preču tirdzniecībā” Lēmums Nr. 1/2012 (2012. gada 19. janvāris) par uzaicinājumu Horvātijai pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā 31

2012/222/ES:

- ★ ES un EBTA Apvienotās komitejas “Kopīga tranzīta procedūra” Lēmums Nr. 2/2012 (2012. gada 19. janvāris) par uzaicinājumu Turcijai pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru 33

2012/223/ES:

- ★ ES un EBTA Apvienotās komitejas “Formalitāšu vienkāršošana preču tirdzniecībā” Lēmums Nr. 2/2012 (2012. gada 19. janvāris) par uzaicinājumu Turcijai pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā 35

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 359/2012

(2012. gada 25. aprīlis),

ar ko apstiprina darbīgo vielu metamu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 13. panta 2. punktu un 78. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 80. panta 1. punkta c) apakšpunktu Padomes Direktīvu 91/414/EEK ⁽²⁾ piemēro attiecībā uz apstiprinājuma procedūru un nosacījumiem darbīgajām vielām, par kurām iesniegtie pieteikumi atzīti par pilnīgiem saskaņā ar 16. pantu Komisijas 2008. gada 17. janvāra Regulā (EK) Nr. 33/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Direktīvas 91/414/EEK piemērošanai attiecībā uz parasto un paātrināto procedūru to darbīgo vielu novērtēšanai, kas veidoja darba programmas daļu, kura minēta šīs direktīvas 8. panta 2. punktā, bet nav iekļautas I pielikumā ⁽³⁾. Metams ir darbīgā viela, par kuru iesniegtais pieteikums saskaņā ar minēto regulu atzīts par pilnīgu.
- (2) Komisijas Regulā (EK) Nr. 451/2000 ⁽⁴⁾ un Regulā (EK) Nr. 1490/2002 ⁽⁵⁾ ir izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minētās darba programmas otrā un trešā posma īstenošanai un ir uzskaitītas darbīgās vielas, kuras jānovērtē, lai

noskaidrotu, vai tās var iekļaut Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā. Starp tām ir arī metams. Ar Padomes 2009. gada 13. jūlija Lēmumu 2009/562/EK par metama neiekļaušanu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un par atļauju atsaukšanu minēto vielu saturošiem augu aizsardzības līdzekļiem ⁽⁶⁾ tika nolemts neiekļaut metamu Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā.

- (3) Sākotnējais ziņotājs (turpmāk "pieteikuma iesniedzējs") saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 6. panta 2. punktu iesniedza jaunu pieteikumu, kurā lūdza piemērot paātrināto procedūru, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 33/2008 14.–19. pantā.
- (4) Pieteikumu iesniedza Beļģijai, kura ar Regulu (EK) Nr. 1490/2002 bija izraudzīta par ziņotāju dalībvalsti. Tika ievērots paātrinātās procedūras termiņš. Darbīgās vielas specifikācija un atļautie lietošanas veidi ir tādi paši kā tie, uz kuriem attiecas Lēmums 2009/562/EK. Minētais pieteikums arī atbilst pārējām Regulas (EK) Nr. 33/2008 15. pantā noteiktajām pamatprasībām un procedūras prasībām.
- (5) Beļģija izvērtēja pieteikuma iesniedzēja iesniegtos papildu datus un sagatavoja papildu ziņojumu. Tā 2010. gada 31. augustā minēto ziņojumu nosūtīja Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (turpmāk "iestāde") un Komisijai.
- (6) Iestāde šo papildu ziņojumu nosūtīja pārējām dalībvalstīm un pieteikuma iesniedzējam komentāru sniegšanai un saņemtos komentārus nosūtīja Komisijai. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 33/2008 20. panta 1. punktu un pēc Komisijas pieprasījuma iestāde 2011. gada 8. augustā iesniedza Komisijai savu secinājumu par metamu ⁽⁷⁾. Dalībvalstis un Komisija izskatīja novērtējuma ziņojuma

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 15, 18.1.2008., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 55, 29.2.2000., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 224, 21.8.2002., 23. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 196, 28.7.2009., 22. lpp.

⁽⁷⁾ Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance metam*. EFSA Journal 2011; 9(9):2334 (97. lpp.). doi:10.2903/j.efsa.2011.2334. Pieejams tiešsaistē: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

projektu, papildu ziņojumu un iestādes secinājumu Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā, un 2012. gada 9. martā tie tika pabeigti kā Komisijas pārskata ziņojums par metamu.

- (7) Ziņotājas dalībvalsts papildu ziņojumā un iestādes jaunajos secinājumos uzmanība bija vērsta uz problemātiskajiem aspektiem, kuru dēļ attiecīgā viela netika iekļauta minētajā pielikumā. Šie problemātiskie apsvērumi bija – nespēja pierādīt, ka patērētāju drīkst pakļaut attiecīgās vielas iedarbībai, un datu trūkums par piemaisījuma N,N'-dimetiltiourīnvielas (DMTU) uzvedību vidē.
- (8) Pieteikuma iesniedzēja sniegtā jaunā informācija liecina, ka patērētāju pakļaušanu attiecīgās vielas iedarbībai var uzskatīt par pieņemamu un DMTU uzvedībai vidē nebūs nelabvēlīgu seku.
- (9) Tātad papildu informācija, ko sniedzis pieteikuma iesniedzējs, ļauj izslēgt konkrētos problemātiskos aspektus, kuru dēļ attiecīgā viela netika iekļauta minētajā pielikumā.
- (10) Dažādās veiktajās pārbaudēs tika konstatēts, ka metamu saturošus augu aizsardzības līdzekļus var uzskatīt par tādiem, kas kopumā atbilst Direktīvas 91/414/EEK 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta prasībām, jo īpaši attiecībā uz lietojumiem, kas tika pārbaudīti un sīki izklāstīti Komisijas pārskata ziņojumā. Tādēļ ir lietderīgi apstiprināt metamu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009.
- (11) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 2. punktu saistībā ar tās 6. pantu un ņemot vērā jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas, tomēr jāparedz konkrēti nosacījumi un ierobežojumi.
- (12) Neskarot secinājumu par to, ka metams būtu jāapstiprina, jo īpaši ir jāpieprasa papildu apstiprinoša informācija.
- (13) Pirms apstiprināšanas būtu jāatvēl pietiekami ilgs periods, lai dalībvalstis un ieinteresētās personas varētu sagatavoties no apstiprinājuma izrietošo jauno prasību izpildei.
- (14) Neskarot pienākumus, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 1107/2009 un izriet no apstiprinājuma, ņemot vērā konkrēto situāciju, kas radusies, pārejot no Direktīvas 91/414/EEK piemērošanas uz Regulas (EK) Nr. 1107/2009 piemērošanu, tomēr būtu jāparedz turpmāk minētais. Dalībvalstīm pēc apstiprināšanas būtu jāatvēl periods tādu metamu saturošu augu aizsardzības līdzekļu atļauju pārskatīšanai, kuras saglabātas noteiktiem lietojumiem saskaņā ar Lēmuma 2009/562/EK 3. pantu. Aprēķinot minēto periodu, jāņem vērā minētais noteikums. Dalībvalstīm spēkā esošās atļaujas būtu attiecīgi jāgroza, jāaizstāj vai jāatsauc.
- (15) Ja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 46. pantu dalībvalstis metamu saturošiem augu aizsardzības līdzekļiem nosaka pagarinājuma periodu, minētā perioda

noteikšanai būtu jāņem vērā Lēmuma 2009/562/EK 4. pants. Tādējādi šāds pagarinājuma periods beigtos vēlākais 2014. gada 31. decembrī.

- (16) Pieredze, kas gūta, Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā iekļaujot aktīvās vielas, kuras novērtētas saskaņā ar Komisijas 1992. gada 11. decembra Regulu (EEK) Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Padomes Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū⁽¹⁾, liecina, ka var rasties grūtības, interpretējot spēkā esošo atļauju turētāju pienākumus attiecībā uz piekļuvi datiem. Lai izvairītos no turpmākiem sarežģījumiem, varētu būt jāprecizē dalībvalstu pienākumi, galvenokārt pienākums pārbaudīt, vai atļaujas turētājam ir piekļuve dokumentācijai, kas atbilst minētās direktīvas II pielikuma prasībām. Tomēr šāds precizējums, salīdzinot ar līdzšinējām direktīvām par grozījumiem minētās direktīvas I pielikumā vai regulās, ar ko apstiprina darbīgās vielas, neparedz nekādus jaunus pienākumus nedz dalībvalstīm, nedz atļauju turētājiem.
- (17) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 13. panta 4. punktu attiecīgi būtu jāgroza pielikums Komisijas 2011. gada 25. maija Īstenošanas regulai (ES) Nr. 540/2011, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu⁽²⁾.
- (18) Skaidrības labad Lēmums 2009/562/EK ir jāatceļ.
- (19) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbīgās vielas apstiprināšana

Darbīgo vielu metamu, kā norādīts I pielikumā, apstiprina, ievērojot minētajā pielikumā paredzētos nosacījumus.

2. pants

Augu aizsardzības līdzekļu atkārtota novērtēšana

1. Dalībvalstis saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 līdz 2014. gada 31. decembrim vajadzības gadījumā groza vai atsauc spēkā esošās atļaujas tādiem augu aizsardzības līdzekļiem, kas kā darbīgo vielu satur metamu.

Tās līdz minētajai dienai jo īpaši pārbauda, vai ir izpildīti šīs regulas I pielikuma nosacījumi, izņemot attiecīgā pielikuma ailes "Īpašie noteikumi" B daļā minētos nosacījumus, un vai atļaujas turētājam saskaņā ar Direktīvas 91/414/EEK 13. panta 1.–4. punkta un Regulas (EK) Nr. 1107/2009 62. panta nosacījumiem

⁽¹⁾ OV L 366, 15.12.1992., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 153, 11.6.2011., 1. lpp.

ir tāda dokumentācija vai piekļuve tādai dokumentācijai, kas atbilst Direktīvas 91/414/EEK II pielikuma prasībām.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, katru atļauto augu aizsardzības līdzekli, kas satur metamu vai nu kā vienīgo darbīgo vielu, vai kā vienu no vairākām darbīgajām vielām, kuras visas līdz 2012. gada 30. jūnijam ir bijušas iekļautas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumā, dalībvalstis atkārtoti novērtē saskaņā ar vienotajiem principiem, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā, pamatojoties uz dokumentāciju, kas atbilst Direktīvas 91/414/EEK III pielikuma prasībām, un ņemot vērā šīs regulas I pielikuma ailes "Īpašie noteikumi" B daļu. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, tās nosaka, vai līdzeklis atbilst Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Pēc tam, kad tas ir noteikts, dalībvalstis rīkojas šādi:

- a) ja līdzeklis kā vienīgo darbīgo vielu satur metamu, atļauju vajadzības gadījumā groza vai atsauc līdz 2016. gada 30. jūnijam;
- b) ja līdzeklis kā vienu no vairākām darbīgajām vielām satur metamu, atļauju vajadzības gadījumā groza vai atsauc līdz 2016. gada 30. jūnijam vai līdz dienai, kas attiecībā uz šādu grozījumu vai atsaukšanu noteikta attiecīgajā tiesību aktā vai aktos, ar kuriem attiecīgo vielu vai vielas iekļāva Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā vai apstiprināja, izvēloties vēlāko no šiem datumiem.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 25. aprīlī

3. pants

Pagarinājuma periods

Ja dalībvalstis spēkā esošu atļauju atsauc vai groza saskaņā ar 2. panta 1. punktu, dalībvalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 46. pantu piešķirtais pagarinājuma periods ir iespējami īss un beidzas vēlākais 2014. gada 31. decembrī.

4. pants

Grozījumi Īstenošanas regulā (ES) Nr. 540/2011

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

5. pants

Atcelšana

Lēmumu 2009/562/EK atceļ.

6. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2012. gada 1. jūlija.

Komisijas vārdā –

priekšsēdētājs

José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība (¹)	Apstiprināšanas datums	Apstiprināšanas termiņa beigas	Īpaši noteikumi
Metams CAS Nr. 144-54-7 CIPAC Nr. 20	Metilditiokarbamīn- skābe	≥ 965 g/kg Izteikts kā metamnātrija sausnas masa ≥ 990 g/kg Izteikts kā metamkālija sausnas masa Attiecīgie piemaisījumi: metilizotiocianāts (MITC) — ne vairāk kā 12 g/kg (metamnātrija) sausnas masas, — ne vairāk kā 0,42 g/kg (metamkālija) sausnas masas N,N'-dimetiltiourīnviela (DMTU) — ne vairāk kā 23 g/kg (metamnātrija) sausnas masas, — ne vairāk kā 6 g/kg (metam- kālija) sausnas masas	2012. gada 1. jūlijs	2022. gada 30. jūnijs	A DAĻA Var atļaut lietot tikai par nematicīdu, fungicīdu, herbicīdu un insekticīdu, kā augsnes fumigantu pirms stādīšanas, vienā un tajā pašā laukā izmantojot ne biežāk kā reizi trijos gados. Var atļaut lietot atklātā laukā, ievadot augsnē vai pilienvēda apūdeņošanas veidā, un siltumnīcās – tikai pilienvēda apūdeņošanas veidā. Pilienvēda apūdeņošanai paredzēts izmantot hermētisku plastmasas plēvi. To lieto atklātos laukos ar maksimāli pieļaujamo lietošanas devu 153 kg/ha, kas atbilst 86,3 kg/ha MITC. Atļaujas izsniedz tikai profesionāliem lietotājiem. B DAĻA Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā minētos vienotos principus, ņem vērā pārskata ziņojuma secinājumus par metamu, un jo īpaši tā I un II papildinājumu, kā to 2012. gada 9. martā pabeigusi Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja. Vispārējā novērtēšanā dalībvalstis: a) īpašu uzmanību pievērš operatoru aizsardzībai un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos būtu paredzēti tādi risku mazinājoši pasākumi kā atbilstošu individuālās aizsardzības līdzekļu izmantošana un ikdienas darba stundu skaita ierobežošana; b) īpašu uzmanību pievērš darbinieku aizsardzībai un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos būtu paredzēti tādi risku mazinājoši pasākumi kā atbilstošu individuālās aizsardzības līdzekļu izmantošana, atgriešanās darba vietā pēc veiktās apstrādes un ikdienas darba stundu skaita ierobežošana; c) īpašu uzmanību pievērš apkārtējo personu un iedzīvotāju aizsardzībai un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos būtu paredzēti tādi apdraudējumu mazinājoši pasākumi kā atbilstošas buferzonas noteikšana izmantošanas laikā un turpmākās 24 stundas pēc tās no izmantošanas teritorijas tālākās robežas līdz jebkurai apdzīvotai vietai un vietām, ko izmanto sabiedrība, obligāti lietojot brīdinājuma zīmes un zemes marķierus; d) īpašu uzmanību pievērš gruntsūdeņu aizsardzībai, ja darbīgo vielu izmanto reģionos ar jutīgu augsni un/vai klimatiskajiem apstākļiem, un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos būtu paredzēti tādi risku mazinājoši pasākumi kā atbilstošas buferzonas noteikšana; e) īpašu uzmanību pievērš īpašu blakussugu organismu apdraudējumam un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos attiecīgā gadījumā būtu paredzēti riska mazināšanas pasākumi.

Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība ⁽¹⁾	Apstiprināšanas datums	Apstiprināšanas termiņa beigas	Īpaši noteikumi
					Pieteikuma iesniedzējs iesniedz apstiprinošu informāciju par metilizotiocianātu: 1) novērtējumu par metilizotiocianāta potenciālo pārnesei atmosfērā lielos attālumos un ar to saistītajiem vides riskiem; 2) iespējamo gruntsūdeņu piesārņojumu. Pieteikuma iesniedzējs šo informāciju iesniedz Komisijai, dalībvalstīm un iestādei līdz 2014. gada 31. maijam.

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un specifikāciju sniegta pārskata ziņojumā.

II PIELIKUMS

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikuma B daļu papildina ar šādu ierakstu:

Num- urs	Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība ⁽¹⁾	Apstiprinājuma datums	Apstiprinājuma beigu datums	Īpaši noteikumi
"22	Metams CAS Nr. 144-54-7 CIPAC Nr. 20	Metilditiokarbamīn- skābe	≥ 965 g/kg Izteikts kā metamnātrija sausas masa ≥ 990 g/kg Izteikts kā metamkālija sausas masa Attiecīgie piemaisījumi: metilzotiocianāts (MITC) — ne vairāk kā 12 g/kg (metam- nātrija) sausas masas, — ne vairāk kā 0,42 g/kg (metam- kālija) sausas masas N,N'-dimetiltiourīnviela (DMTU) — ne vairāk kā 23 g/kg (metam- nātrija) sausas masas, — ne vairāk kā 6 g/kg (metamkā- lija) sausas masas	2012. gada 1. jūlijs	2022. gada 30. jūnijs	A DAĻA Var atļaut lietot tikai par nematicīdu, fungicīdu, herbicīdu un insekticīdu, kā augsnes fumigantu pirms stādīšanas, vienā un tajā pašā laukā izmantojot ne biežāk kā reizi trijos gados. Var atļaut lietot atklātā laukā, ievadot augsnē vai pilienvēda apūdeņošanas veidā, un siltumnīcās – tikai pilienvēda apūdeņošanas veidā. Pilienvēda apūdeņošanai paredzēts izmantot hermētisku plastmasas plēvi. To lietojot atklātos laukos, maksimāli pieļaujamā lietošanas deva ir 153 kg/ha, kas atbilst 86,3 kg/ha MITC. Atļaujas izsniedz tikai profesionāliem lietotājiem. B DAĻA Lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 1107/2009 29. panta 6. punktā minētos vienotos principus, ņem vērā pārskata ziņojuma secinājumus par metamu, un jo īpaši tā I un II papildinājumu, kā to 2012. gada 9. martā pabeigusi Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja. Vispārējā novērtēšanā dalībvalstis: a) īpašu uzmanību pievērš operatoru aizsardzībai un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos būtu paredzēti tādi risku mazinoši pasākumi kā atbilstošu individuālās aizsardzības līdzekļu izmantošana un ikdienas darba stundu skaita ierobežošana; b) īpašu uzmanību pievērš darbinieku aizsardzībai un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos būtu paredzēti tādi risku mazinoši pasākumi kā atbilstošu individuālās aizsardzības līdzekļu izmantošana, atgriešanās darba vietā pēc veiktās apstrādes un ikdienas darba stundu skaita ierobežošana; c) īpašu uzmanību pievērš apkārtējo personu un iedzīvotāju aizsardzībai un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos būtu paredzēti tādi apdraudējumu mazinoši pasākumi kā atbilstošas buferzonas noteikšana izmantošanas laikā un turpmākās 24 stundas pēc tās no izmantošanas teritorijas tālākās robežas līdz jebkurai apdzīvotai vietai un vietām, ko izmanto sabiedrība, obligāti lietojot brīdinājuma zīmes un zemes marķierus; d) īpašu uzmanību pievērš gruntsūdeņu aizsardzībai, ja darbīgo vielu izmanto reģionos ar jutīgu augsni un/vai klimatiskajiem apstākļiem, un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos būtu paredzēti tādi risku mazinoši pasākumi kā atbilstošas buferzonas noteikšana;

Num- urs	Parastais nosaukums, identifikācijas numuri	IUPAC nosaukums	Tīrība ⁽¹⁾	Apstiprinājuma datums	Apstiprinājuma beigu datums	Īpaši noteikumi
						e) īpašu uzmanību pievērš īpašu blakussugu organismu apdraudējumam un nodrošina, lai lietošanas nosacījumos attiecīgā gadījumā būtu paredzēti riska mazināšanas pasākumi. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz apstiprinošu informāciju par metilizotiocianātu: 1) novērtējumu par metilizotiocianāta potenciālo pārnasi atmosfērā lielos attālumos un ar to saistītajiem vides riskiem; 2) iespējamo gruntsūdeņu piesārņojumu. Pieteikuma iesniedzējs šo informāciju iesniedz Komisijai, dalībvalstīm un iestādei līdz 2014. gada 31. maijam.”

⁽¹⁾ Sīkāka informācija par darbīgās vielas identitāti un specifiskāciju sniegta pārskata ziņojumā.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 360/2012

(2012. gada 25. aprīlis)

par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

publicējusi šīs regulas projektu⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Regula (EK) Nr. 994/98 pilnvaro Komisiju ar regulu noteikt ierobežojumu, par kuru mazākus atbalsta pasākumus uzskata par neatbilstīgiem visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc uz tiem neattiecas Līguma 108. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas procedūra.
- (2) Pamatojoties uz minēto regulu, Komisija ir pieņēmusi 2006. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam⁽³⁾, kurā paredzēta vispārēja *de minimis* augšējā robeža EUR 200 000 vienam saņēmējam trīs fiskālo gadu laikā.
- (3) Komisijas pieredze, piemērojot valsts atbalsta noteikumus uzņēmumiem, kuri nodrošina pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi Līguma 106. panta 2. punkta izpratnē, liecina, ka augšējā robeža, zem kuras šādiem uzņēmumiem piešķirtās priekšrocības var uzskatīt par tādām, kas neietekmē dalībvalstu savstarpējo tirdzniecību un/vai nekropļo vai nedraud kropļot konkurenci, dažos gadījumos var atšķirties no vispārējās *de minimis* augšējās

robežas, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 1998/2006. Vismaz dažas no minētajām priekšrocībām visticamāk būs kompensācija par papildu izmaksām, kas saistītas ar pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu. Turklāt daudzām darbībām, kas kvalificējas kā pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšana, ir ierobežota teritoriālā darbības joma. Tādējādi ir atbilstīgi līdzās Regulai (EK) Nr. 1998/2006 ieviest regulu, kurā iekļauti īpaši *de minimis* noteikumi uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. Būtu jānosaka augšējā robeža *de minimis* atbalstam, kuru katrs uzņēmums var saņemt noteiktā laika posmā.

- (4) Ņemot vērā Komisijas pieredzi, atbalsts, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, būtu jāuzskata par tādu, kas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un/vai nekropļo vai nedraud kropļot konkurenci, ja kopējā atbalsta summa, kas piešķirta saņemtajam uzņēmumam pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanai, nepārsniedz EUR 500 000 jebkuru trīs fiskālo gadu periodā. Ņemot vērā pasažieru autopārvadājumu nozares attīstību un to, ka pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi šajā jomā ir galvenokārt vietēja nozīme, nav atbilstoši piemērot zemāku augšējo robežu šajā nozarē un būtu jāpiemēro augšējā robeža EUR 500 000.
- (5) Gadiem, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai augšējā robeža ir ievērota, būtu jābūt fiskālajiem gadiem, kurus attiecīgajā dalībvalstī fiskāliem mērķiem izmanto uzņēmums. Attiecīgais trīs gadu laika posms ir jāizvērtē plūstoši, t.i., pirms katras jaunas *de minimis* atbalsta piešķiršanas ir jānosaka attiecīgajā fiskālajā gadā, kā arī iepriekšējos divos gados piešķirtā kopējā *de minimis* atbalsta summa. Šim nolūkam būtu jāņem vērā dalībvalsts piešķirtais atbalsts, pat ja tas ir pilnībā vai daļēji finansēts no Savienības izcelsmes resursiem. Nedrīkstētu pastāvēt iespēja atbalstu, kas pārsniedz *de minimis* augšējo robežu, sadalīt mazākās daļās, lai panāktu šo daļu atbilstību šīs regulas darbības jomai.
- (6) Šī regula būtu jāpiemēro tikai atbalstam, kas piešķirts pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanai. Atbalstu saņemtajam uzņēmumam vajadzētu būt rakstveidā pilnvarotam sniegt pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, attiecībā uz kuru atbalsts tiek

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 8, 11.1.2012., 23. lpp.⁽³⁾ OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.

piešķirts. Lai gan pilnvarojuma aktā būtu jāiekļauj informācija uzņēmumam par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, attiecībā uz kuru atbalsts tiek piešķirts, tajā nebūtu jāiekļauj visa detalizētā informācija, kas noteikta Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmumā 2012/21/ES par Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽¹⁾.

- (7) Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro lauksaimniecības primārās ražošanas, zivsaimniecības, akvakultūras un kravu autopārvadājumu nozarēs, apstākļi, ka pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi šajās jomās uzņēmumiem tiek uzticēti reti, kā arī risku, ka šajās nozarēs Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem varētu atbilst atbalsta summa, kas ir mazāka par šajā regulā noteikto atbalsta augšējo robežu, šī regula nebūtu jāpiemēro minētajām nozarēm. Tomēr, ja uzņēmumi darbojas lauksaimniecības produktu primārās ražošanas, zivsaimniecības, akvakultūras vai kravu autopārvadājumu nozarēs, kā arī citās nozarēs vai darbības sfērās, šī regula būtu jāpiemēro šīm citām nozarēm vai darbībām (piemēram, jūrā izmesto atkritumu savākšana), ja dalībvalsts nodrošina, ka darbības izslēgtajās nozarēs negūst labumu no *de minimis* atbalsta saskaņā ar šo regulu, izmantojot piemērotus līdzekļus, kā darbību nošķiršana vai izmaksu atšķiršana. Dalībvalstis var izpildīt šo pienākumu, jo īpaši, ierobežojot *de minimis* atbalsta summu līdz līmenim, kas ļauj kompensēt pakalpojuma sniegšanas izmaksas, iekļaujot saprātīgu peļņu. Šī regula nebūtu jāpiemēro ogļrūpniecības nozarei, ņemot vērā tās īpašo raksturu un faktu, ka uzņēmumiem šajā nozarē reti tiek uzticēti pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi.
- (8) Ņemot vērā līdzības starp lauksaimniecības produktu, no vienas puses, un nelauksaimniecības produktu, no otras puses, pārstrādi un tirdzniecību, šī regula būtu jāpiemēro lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi. Šajā saistībā par pārstrādi un tirdzniecību nebūtu jānoskaidro nedz saimniecībā veiktās darbības, lai produktu sagatavotu pirmajai pārdošanai, piemēram, graudaugu novākšana, plaušana vai kuļšana vai olu iepakojšana, nedz pirmā pārdošana mazumtirgotājiem vai pārstrādātājiem.
- (9) Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi ⁽²⁾, ka, tiklīdz Savienība ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju attiecīgā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās. Šā iemesla dēļ šī regula nebūtu jāpiemēro atbalstam, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu.

Tāpat tā nebūtu jāpiemēro *de minimis* atbalstam, kurš ir saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar sākotnējiem ražotājiem.

- (10) Šo regulu nedrīkstētu attiecināt uz *de minimis* eksporta atbalstu vai *de minimis* atbalstu par labu vietējiem produktiem attiecībā pret importētiem produktiem.
- (11) Šo regulu nedrīkstētu piemērot grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kā tie definēti Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ⁽³⁾, jo nav atbilstoši piešķirt darbības atbalstu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem ārpus pārstrukturēšanas koncepcijas un ir sarežģīti noteikt atbalsta, kas piešķirts šāda veida uzņēmumiem, dotācijas bruto ekvivalentu.
- (12) Atbilstīgi principiem, kas attiecas uz atbalstu atbilstoši Līguma 107. panta 1. punktam, *de minimis* atbalsts būtu jānoskaidro par piešķirtu brīdī, kad likumīgās tiesības saņemt atbalstu ir nodotas uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu.
- (13) Lai novērstu to, ka tiek apieti atbalsta maksimālās intensitātes ierobežojumi, kuri paredzēti dažādos Savienības tiesību aktos, *de minimis* atbalstu nedrīkstētu kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz tām pašām attiecināmajām izmaksām, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniegtu grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā, kuru pieņēmusi Komisija, noteikto atbilstīgi katra gadījuma īpašajiem apstākļiem.
- (14) Šī regula nedrīkstētu ierobežot Regulas (EK) Nr. 1998/2006 piemērošanu uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. Dalībvalstīm būtu jāsaņem brīva izvēle izmantot vai nu šo regulu, vai arī Regulu (EK) Nr. 1998/2006 attiecībā uz atbalstu, kas piešķirts par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu.
- (15) Tiesa savā *Altmark* spriedumā ⁽⁴⁾ norādīja vairākus nosacījumus, kurus jāizpilda, lai kompensācija par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu nebūtu valsts atbalsts. Šie nosacījumi nodrošina, ka kompensācija, kas nepārsniedz neto izmaksas, kuras efektīvam uzņēmumam radušās, sniedzot vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu, nav valsts atbalsts Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē. Kompensācija, kas pārsniedz šīs neto izmaksas, veido valsts atbalstu, kuru var atzīt par saderīgu, pamatojoties uz piemērojamajiem Savienības noteikumiem. Lai novērstu šīs regulas

⁽¹⁾ OV L 7, 11.1.2012., 3. lpp.

⁽²⁾ Lieta C-456/00 Francijas Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju [2002] I-11949. lpp.

⁽³⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

⁽⁴⁾ Lieta C-280/00 *Altmark Trans GmbH* un *Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, un *Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht* (Recueil 2003, I-7747. lpp.).

piemērošanu ar nolūku apiet *Altmark* spriedumā norādītos nosacījumus un lai novērstu, ka *de minimis* atbalsts, kas piešķirts, pamatojoties uz šo regulu, ietekmē tirdzniecību tā kumulēšanas dēļ ar citām kompensācijām par to pašu pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, *de minimis* atbalstu, pamatojoties uz šo regulu, nebūtu jākumulē ar jebkādu citu kompensāciju par šo pašu pakalpojumu neatkarīgi no tā, vai tā veido valsts atbalstu saskaņā ar *Altmark* spriedumu vai saderīgu valsts atbalstu saskaņā ar Lēmumu 2012/21/ES vai saskaņā ar Komisijas paziņojumu "Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu (2011)"⁽¹⁾. Tādēļ šī regula nebūtu jāpiemēro kompensācijām, kas saņemtas par pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu, attiecībā uz kuru tiek piešķirta arī cita veida kompensācija, izņemot, ja šī cita kompensācija veido *de minimis* atbalstu, pamatojoties uz citām *de minimis* regulām, un ir ievēroti kumulēšanas noteikumi, kas noteikti šajā regulā.

- (16) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* atbalsta augšējās robežas pareizas piemērošanas labad visām dalībvalstīm būtu jāpiemēro viena un tā pati aprēķina metode. Lai atvieglotu šo aprēķinu un saskaņā ar *de minimis* atbalsta noteikuma pašreizējo piemērošanas praksi, atbalsta summas, kas nav dotācijas skaidrā naudā, ir jāpārreķina to dotācijas bruto ekvivalentā. Lai aprēķinātu dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, un vairākās daļās maksājama atbalsta ekvivalentu, ir jāizmanto šāda atbalsta piešķiršanas laikā dominējošās tirgus likmes. Lai valsts atbalsta noteikumus piemērotu vienoti, pārredzami un vienkārši, tirgus likmes šajā regulā ir uzskatāmas par atsaucies likmēm, kā noteikts Komisijas paziņojumā par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu⁽²⁾.

- (17) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula būtu jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kas ir pārredzams. Pārredzams atbalsts ir tāds atbalsts, kuram ir iespējams *ex ante* precīzi aprēķināt dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu. Šādus precīzus aprēķinus var veikt, piemēram, dotācijām, procentu nomaksai vai nepārsniedzamiem nodokļu atvieglojumiem. Atbalstu, kuru veido kapitāla ieguldīšana, nevajadzētu uzskatīt par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja publiskā kapitāla ieguldījuma kopējā vērtība ir mazāka par *de minimis* augšējo

robežu. Atbalstu, kuru veido riska kapitāla pasākumi, kas minēti Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu riska kapitāla ieguldījumu veicināšanai mazos un vidējos uzņēmumos⁽³⁾, nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot gadījumus, kad attiecīgajā riska kapitāla shēmā paredzētais kapitāls nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu katram mērķa uzņēmumam. Atbalsts, kuru veido aizdevumi, būtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras dominē dotācijas piešķiršanas laikā.

- (18) Ir jānodrošina tiesiskā noteiktība garantiju shēmām, kuras potenciāli nevar ietekmēt tirdzniecību un izkropļot konkurenci un par kurām ir pieejami pietiekami dati, lai ticami izvērtētu jebkādu potenciālo ietekmi. Tādēļ *de minimis* augšējā robeža EUR 500 000 apmērā šajā regulā ir jātransponē, nosakot garantijai īpašu augšējo robežu, kura balstās uz konkrētā aizdevuma summu, par kuru ir sniegta garantija. Šī augšējā robeža būtu jāaprēķina, izmantojot metodiku, ar ko novērtē valsts atbalsta summu garantiju shēmās, kuras attiecas uz dzīvotspējīgiem uzņēmumiem izsniegtiem aizdevumiem. Metodika un dati, kurus izmanto, lai aprēķinātu garantijas īpašo augšējo robežu, nav jāpiemēro grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kas minēti Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai. Tādēļ šī īpašā augšējā robeža nebūtu attiecināma nedz uz individuālu atbalstu, ko piešķir ārpus garantiju shēmas darbības jomas, nedz uz atbalstu, ko piešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, vai garantijām darījumiem, kas nav aizdevumi, kā, piemēram, pašu kapitāla darījumu garantijām. Īpašā augšējā robeža būtu jānosaka, pamatojoties uz to, ka, ņemot vērā 13 % nepārsniedzamo likmi (neto zaudējuma likme), kas atbilst sliktākajam scenārijam saistībā ar garantiju shēmām Savienībā, garantiju EUR 3 750 000 apmērā var uzskatīt par tādu, kuras dotācijas bruto ekvivalents ir identisks *de minimis* augšējai robežai EUR 500 000. Šīs īpašās augšējās robežas ir jāattiecinā tikai uz garantijām, kas sedz līdz 80 % no attiecīgā aizdevuma. Dalībvalstis var izmantot arī metodiku, kuru Komisija pēc šādas metodikas paziņošanas ir akceptējusi, pamatojoties uz Komisijas regulu valsts atbalsta jomā, lai šīs regulas piemērošanas kontekstā noteiktu dotācijas bruto ekvivalentu, kas ietverts garantijā, ja apstiprinātā metodika attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu.

- (19) Pēc dalībvalsts paziņojuma Komisija var pārbaudīt, vai atbalsta pasākums, ko neveido dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla ieguldīšana, riska kapitāla pasākums vai nepārsniedzams nodokļa atbrīvojums, atbilst dotācijas

⁽¹⁾ OV C 8, 11.1.2012., 15. lpp.

⁽²⁾ OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.

⁽³⁾ OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.

(²) OV L 336, 21.12.2010., 24. lpp.

2. pants

De minimis atbalsts

1. Atbalstu, kas piešķirts uzņēmumiem, lai sniegtu pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, uzskata par neatbilstošu visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādēļ uz to neattiecas Līguma 108. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas prasība, ja tas atbilst šā panta 2. līdz 8. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Kopējais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts jebkuram uzņēmumam, kas sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, nepārsniedz EUR 500 000 jebkurā trīs fiskālo gadu periodā.

Šo augšējo robežu piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības izcelsmes resursiem. Šo periodu nosaka, ņemot vērā fiskālos gadus, kurus uzņēmums izmanto attiecīgajā dalībvalstī.

3. Šā panta 2. punktā noteikto augšējo robežu izsaka kā dotāciju skaidrā naudā. Visi izmantojamie skaitļi ir bruto skaitļi – pirms nodokļu atskaitīšanas vai citu atskaitījumu veikšanas. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta dotācijas bruto ekvivalents.

Atbalstu, kas izmaksājams vairākos daļu maksājumos, diskontē atbilstīgi tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir diskonta likme, ko piemēro dotācijas piešķiršanas laikā.

4. Šo regulu piemēro tikai atbalstam, kuram ir iespējams precīzi *ex ante* aprēķināt atbalsta dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Jo īpaši:

- a) atbalstu, kuru veido aizdevumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz atsaucē likmi, kura ir piemērojama piešķiršanas brīdī;
- b) atbalstu, kuru veido kapitāla ieguldīšana, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja publiskā kapitāla ieguldījuma kopējā vērtība nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu;
- c) atbalstu, kuru veido riska kapitāla pasākumi, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja attiecīgajā riska kapitāla shēmā paredzētais kapitāls nepārsniedz *de minimis* augšējo robežu katram mērķa uzņēmumam;
- d) individuālu atbalstu, ko saskaņā ar garantiju shēmu sniedz uzņēmumiem, kuri nav grūtībās nonākuši uzņēmumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja atbilstoši šādai shēmai piešķirta aizdevuma garantētā daļa nepārsniedz EUR 3 750 000 katram uzņēmumam. Ja pamatā esošā aizde-

vuma garantētā daļa veido tikai noteiktu šīs augšējās robežas proporcionālu daļu, uzskata, ka attiecīgās garantijas dotācijas bruto ekvivalents atbilst tai pašai 2. punktā noteiktajai augšējās robežas proporcionālajai daļai. Garantija nedrīkst pārsniegt 80 % no pamatā esošā aizdevuma. Garantiju shēmas tiek uzskatītas par pārredzamām arī, ja:

- i) pirms shēmas īstenošanas metodika garantijas dotācijas bruto ekvivalenta aprēķināšanai ir apstiprināta pēc šīs metodikas paziņošanas Komisijai saskaņā ar regulu, ko Komisija pieņēmusi valsts atbalsta jomā, un
- ii) apstiprinātā metodika tieši attiecas uz tā veida garantijām un pamatā esošiem darījumiem, kuriem ir piemērojama šī regula.

5. Ja saskaņā ar šo regulu piešķirtā *de minimis* atbalsta kopējā summa uzņēmumam, lai sniegtu pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, pārsniedz 2. punktā noteikto augšējo robežu, minētajam atbalstam šo regulu piemērot nedrīkst, pat attiecībā uz daļu, kas nepārsniedz šo augšējo robežu. Šādā gadījumā nevar pieprasīt attiecināt šo regulu uz šādu atbalsta pasākumu.

6. *De minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attiecināmajām izmaksām, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniedz grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā, ko pieņēmusi Komisija, noteikto atbilstīgi katra gadījuma īpašajiem apstākļiem.

7. *De minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu var kumulēt ar *de minimis* atbalstu saskaņā ar citām *de minimis* regulām līdz augšējai robežai, kas noteikta 2. punktā.

8. *De minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu nekumulē ar jebkādu kompensāciju par to pašu pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi neatkarīgi no tā, vai kompensācija ir vai nav valsts atbalsts.

3. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts gatavojas piešķirt uzņēmumam *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, tā rakstveidā informē šo uzņēmumu par iespējamo atbalsta summu, kas izteikts kā dotācijas bruto ekvivalents, par pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, saistībā ar kuru šo atbalstu piešķir, un par atbalsta *de minimis* būtību, skaidri atsaucoties uz šo regulu, kā arī norādot tās nosaukumu un publikācijas atsauci Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, balstoties uz kādu shēmu, piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šīs saistības pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus

par nemainīgu summu, kas atbilst maksimālajai atbalsta summai, kas piešķirama atbilstoši minētajai shēmai. Šādā gadījumā nemainīgo summu izmanto, lai noteiktu, vai nav pārsniegta 2. panta 2. punktā minētā augšējā robeža. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts no attiecīgā uzņēmuma, kurš sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, pieprasa rakstisku vai elektronisku deklarāciju par jebkādu citu *de minimis* atbalstu, kuru iepriekšējo divu fiskālo gadu un pašreizējā fiskālā gada laikā saskaņā ar šo regulu vai saskaņā ar citām *de minimis* regulām uzņēmums ir saņēmis.

Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudīts, ka šis atbalsts nepalielina *de minimis* atbalsta kopējo summu, kas piešķirta attiecīgajam uzņēmumam, virs 2. panta 2. punktā noteiktās augšējās robežas, un ka ievēroti 2. panta 6., 7. un 8. punktā paredzētie kumulācijas noteikumi.

2. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko uzņēmumiem, kas sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, piešķirusi kāda iestāde minētajā dalībvalstī, tad 1. punkta pirmo daļu pārstāj piemērot no brīža, kad reģistrs ietver trīs gadu laika posmu.

3. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šādā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu tika veikts pēdējais individuālais atbalsta

piešķirums. Pēc rakstiska uzaicinājuma attiecīgā dalībvalsts 20 darba dienu laikā vai tādā ilgākā laika posmā, kāds var būt noteikts uzaicinājumā, sniedz Komisijai visu informāciju, kādu Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši par *de minimis* atbalsta kopsummu, ko uzņēmums saņēmis saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar citām *de minimis* regulām.

4. pants

Pārejas noteikumi

Šo regulu piemēro *de minimis* atbalstam, kas piešķirts pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanai pirms tās stāšanās spēkā, ja šāds atbalsts atbilst 1. un 2. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Atbalsta pasākumus pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanai, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, izvērtē saskaņā ar attiecīgiem lēmumiem, pamatnostādnēm, vadlīnijām un paziņojumiem.

Šīs regulas spēkā esamības laika beigās jebkuru *de minimis* atbalstu, kurš atbilst šīs regulas nosacījumiem, var likumīgi īstenot turpmākajos sešos mēnešos.

5. pants

Stāšanās spēkā un spēkā esamība

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro līdz 2018. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 25. aprīlī

Komisijas vārdā –
Priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 361/2012**(2012. gada 25. aprīlis),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta

importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.

- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 25. aprīlī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	JO	98,8
	MA	58,7
	TN	124,7
	TR	110,1
	ZZ	98,1
0707 00 05	JO	216,8
	TR	148,3
	ZZ	182,6
0709 93 10	TR	140,2
	ZZ	140,2
0805 10 20	EG	58,5
	IL	77,3
	MA	52,8
	TR	50,5
	ZZ	59,8
0805 50 10	TR	58,4
	ZZ	58,4
0808 10 80	AR	94,2
	BR	81,0
	CA	117,0
	CL	95,1
	CN	119,8
	MK	31,8
	NZ	125,7
	US	153,6
	ZA	85,5
	ZZ	100,4
0808 30 90	AR	96,4
	CL	114,1
	CN	81,7
	US	107,0
	ZA	109,2
	ZZ	101,7

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 362/2012**(2012. gada 25. aprīlis),****ar ko nosaka eksporta licenču pieteikumiem piemērojamo piešķiruma koeficientu dažiem piena produktiem, kuri eksportējami uz Dominikānas Republiku atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 1187/2009 minētajai kvotai**

EIROPAS KOMISIJA,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

1. pants

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,

Akceptē eksporta licences pieteikumus, kas no 2012. gada 1. aprīļa līdz 10. aprīlim iesniegti par kvotas periodu no 2012. gada 1. jūlija līdz 2013. gada 30. jūnijam.

ņemot vērā Komisijas 2009. gada 27. novembra Regulu (EK) Nr. 1187/2009, ar ko nosaka īpašus sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz piena un piena produktu eksporta licencēm un eksporta kompensācijām ⁽²⁾, un jo īpaši tās 31. panta 2. punktu,

Regulas (EK) Nr. 1187/2009 27. panta 2. punktā minēto produktu daudzumus, par kuriem iesniegti šā panta pirmajā daļā minētie eksporta licences pieteikumi, reizina ar šādu piešķiruma koeficientu:

tā kā:

- 1,294210 – ja pieteikumi iesniegti par kvotas daļu, uz kuru attiecas Regulas (EK) Nr. 1187/2009 28. panta 1. punkta a) apakšpunkts,
- 2,928104 – ja pieteikumi iesniegti par kvotas daļu, uz kuru attiecas Regulas (EK) Nr. 1187/2009 28. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

(1) Regulas (EK) Nr. 1187/2009 III nodaļas 3. iedaļā ir noteikta procedūra, kā tiek piešķirtas eksporta licences dažiem piena produktiem, kuri eksportējami uz Dominikānas Republiku atbilstīgi šai valstij atvērtajai kvotai.

Eksporta licences par daudzumiem, kuri pārsniedz pieteikumos norādītos daudzumus un kuri piešķirti saskaņā ar otrajā daļā norādītajiem koeficientiem, izdod pēc tam, kad vienas nedēļas laikā pēc šīs regulas publicēšanas uzņēmējs tos pieņēmis, un ar nosacījumu, ka ir iemaksāts prasītais nodrošinājums.

(2) Par 2012./2013. kvotas gadu iesniegtajos pieteikumos norādītie daudzumi ir mazāki par pieejamajiem daudzumiem. Tāpēc, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1187/2009 31. panta 2. punkta ceturto daļu, ir lietderīgi paredzēt atlikušo daudzumu piešķiršanu. Ir arī jāparedz nosacījums, ka eksporta licences par atlikušajiem daudzumiem izdod, ja kompetentajai iestādei ir paziņots, kādu daudzumu attiecīgais uzņēmējs pieņem, kā arī ja ieinteresētie uzņēmēji iemaksā nodrošinājumu,

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 25. aprīlī

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 318, 4.12.2009., 1. lpp.

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS

(2012. gada 24. aprīlis),

ar ko iecel Reģionu komitejas locekļa aizstājēju no Vācijas

(2012/214/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 305. pantu,

ņemot vērā Vācijas valdības priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 2009. gada 22. decembrī un 2010. gada 18. janvārī pieņēma Lēmumus 2009/1014/ES ⁽¹⁾ un 2010/29/ES ⁽²⁾, ar ko laikposmam no 2010. gada 26. janvāra līdz 2015. gada 25. janvārim iecel Reģionu komitejas locekļus un viņu aizstājējus.

(2) Pēc Heino VAHLDIECK kunga pilnvaru termiņa beigām ir atbrīvojusies Reģionu komitejas locekļa aizstājēja vieta,

1. pants

Ar šo uz atlikušo amata pilnvaru laiku, proti, līdz 2015. gada 25. janvārim, Reģionu komitejā par locekļa aizstājēju tiek iecelts:

— Heiko HECHT kungs, Mitglied des Europa-ausschusses der Hamburgischen Bürgerschaft.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Luksemburgā, 2012. gada 24. aprīlī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

N. WAMMEN

⁽¹⁾ OV L 348, 29.12.2009., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 12, 19.1.2010., 11. lpp.

PADOMES LĒMUMS
(2012. gada 24. aprīlis),
ar ko iecel Regjonu komitejas locekli no Luksemburgas
(2012/215/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 305. pantu,

ņemot vērā Luksemburgas valdības priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 2009. gada 22. decembrī un 2010. gada 18. janvārī pieņēma Lēmumus 2009/1014/ES ⁽¹⁾ un 2010/29/ES ⁽²⁾, ar ko laikposmam no 2010. gada 26. janvāra līdz 2015. gada 25. janvārim iecel Regjonu komitejas locekļus un viņu aizstājējus.

(2) Pēc Albert LENTZ kunga pilnvaru termiņa beigām ir atbrīvojusies Regjonu komitejas locekļa vieta,

1. pants

Ar šo uz atlikušo amata pilnvaru laiku, proti, līdz 2015. gada 25. janvārim, Regjonu komitejā par locekli tiek iecelts:

— Ali KAES kungs, *Bourgmestre de la commune de Tandel*.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Luksemburgā, 2012. gada 24. aprīlī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN

⁽¹⁾ OV L 348, 29.12.2009., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 12, 19.1.2010., 11. lpp.

PADOMES LĒMUMS

(2012. gada 24. aprīlis),

ar ko ieceļ Reģionu komitejas locekli un locekļa aizstājēju no Somijas

(2012/216/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 305. pantu,

Ar šo uz atlikušo pilnvaru laiku, proti, līdz 2015. gada 25. janvārim, Reģionu komitejā tiek iecelti:

ņemot vērā Somijas valdības priekšlikumu,

a) par locekli:

— Gun-Mari LINDHOLM kundze, Kansliminister, Åland;

tā kā:

un

b) par locekļa aizstājēju:

— Wille VALVE kungs, Ledamot av Ålands lagting.

2. pants

(1) Padome 2009. gada 22. decembrī un 2010. gada 18. janvārī pieņēma Lēmumus 2009/1014/ES ⁽¹⁾ un 2010/29/ES ⁽²⁾, ar ko laikposmam no 2010. gada 26. janvāra līdz 2015. gada 25. janvārim ieceļ Reģionu komitejas locekļus un viņu aizstājējus.

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

(2) Pēc Folke SJÖLUND kunga pilnvaru termiņa beigām ir atbrīvojusies Reģionu komitejas locekļa vieta.

Luksemburgā, 2012. gada 24. aprīlī

(3) Pēc Britt LUNDBERG kundzes pilnvaru termiņa beigām ir atbrīvojusies Reģionu komitejas locekļa aizstājēja vieta,

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

N. WAMMEN

⁽¹⁾ OV L 348, 29.12.2009., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 12, 19.1.2010., 11. lpp.

PADOMES LĒMUMS

(2012. gada 24. aprīlis),

ar ko iecel septiņus Reģionu komitejas locekļus no Francijas un vienpadsmit locekļu aizstājējus no Francijas

(2012/217/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 305. pantu,

ņemot vērā Francijas valdības priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2009. gada 22. decembrī un 2010. gada 18. janvārī pieņēma Lēmumus 2009/1014/ES ⁽¹⁾ un 2010/29/ES ⁽²⁾, ar ko laikposmam no 2010. gada 26. janvāra līdz 2015. gada 25. janvārim iecel Reģionu komitejas locekļus un viņu aizstājējus.
- (2) Pēc Claude du GRANRUT kundzes, Alain LE VERN kunga, Daniel PERCHERON kunga, Jean PRORIOL kunga, Camille de ROCCA SERRA kunga, Alain ROUSSET kunga un Ange SANTINI kunga pilnvaru termiņa beigām ir atbrīvojušās septiņas Reģionu komitejas locekļu vietas.
- (3) Pēc Jacques AUXIETTE kunga, Jean Paul BACHY kunga, Martine CALDEROLI-LOTZ kundzes, Anne-Marie COMPARINI kundzes, Jean-Jacques FRITZ kunga, Claude GEWERC kunga, Arlette GROSSKOST kundzes, Antoine KARAM kunga, Martin MALVY kunga, Michel NEUGNOT kunga un Élisabeth THÉVENON-DURANTIN kundzes pilnvaru termiņa beigām ir atbrīvojušās vienpadsmit Reģionu komitejas locekļu aizstājēju vietas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo uz atlikušo pilnvaru laiku, proti, līdz 2015. gada 25. janvārim, Reģionu komitejā tiek iecelti:

a) par locekļiem:

- François DECOSTER kungs, conseiller régional du Nord Pas-de-Calais,
- Jean-Paul DENANOT kungs, conseiller régional du Limousin,
- Claude GEWERC kungs, conseiller régional de Picardie,
- Annabelle JAEGER kundze, conseillère régionale de Provence-Alpes Côte d'Azur,
- Pascal MANGIN kungs, conseiller régional d'Alsace,

— Didier ROBERT kungs, conseiller régional de la Réunion,

— Stéphan ROSSIGNOL kungs, conseiller régional du Languedoc Roussillon;

un

b) par locekļu aizstājējiem:

- Laurent BEAUVAIS kungs, conseiller régional de Basse-Normandie,
- Caroline CAYEUX kundze, conseillère régionale de Picardie,
- Nathalie COLIN-OESTERLE kundze, conseillère régionale de Lorraine,
- Mathieu DARNAUD kungs, conseiller régional de Rhône-Alpes,
- Marie-Marguerite DUFAY kundze, conseillère régionale de Franche-Comté,
- Nicolas FLORIAN kungs, conseiller régional d'Aquitaine,
- Peggy KANÇAL kundze, conseillère régionale d'Aquitaine,
- Alain LE VERN kungs, conseiller régional de Haute-Normandie,
- Victorin LUREL kungs, conseiller régional de Guadeloupe,
- Daniel PERCHERON kungs, conseiller régional du Nord Pas-de-Calais,
- Christophe ROSSIGNOL kungs, conseiller régional du Centre.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Luksemburgā, 2012. gada 24. aprīlī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN⁽¹⁾ OV L 348, 29.12.2009., 22. lpp.⁽²⁾ OV L 12, 19.1.2010., 11. lpp.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2012. gada 24. aprīlis),

ar kuru elektroenerģijas ražošanai no tradicionāliem avotiem un šādas elektroenerģijas pārdošanai vairumtirdzniecībā Vācijā piemēro atbrīvojumu no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs

(izzināts ar dokumenta numuru C(2012) 2426)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2012/218/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

iztirzāts, vai uz procedūrā aplūkoto darbību attiecas tieša konkurence. Atzinuma pamatā ir plašs nozares apsekojums par konkrētajiem tirgiem.

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁽¹⁾, un jo īpaši tās 30. panta 5. un 6. punktu,

ņemot vērā *Bundesverband der Energie- und Wasserwirtschaft e.V.* (turpmāk "BDEW") pieprasījumu, kas saņemts pa e-pastu 2011. gada 26. oktobrī,

tā kā:

I. FAKTI

- (1) 2011. gada 26. oktobrī BDEW pa e-pastu nosūtīja Komisijai pieprasījumu atbilstīgi Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 5. punktam. Komisija Vācijas iestādes par pieprasījumu informēja 2011. gada 11. novembrī, pieprasīja papildu informāciju Vācijas iestādēm 2012. gada 10. janvāra e-pasta vēstulē un BDEW – 2011. gada 21. decembra e-pasta vēstulē. Vācijas iestādes nosūtīja papildu informāciju 2011. gada 14. decembra e-pasta vēstulē, un BDEW – 2012. gada 17. janvārī, 26. janvārī un 28. februārī.
- (2) Pieprasījums, ko BDEW iesniedza nozares līgumslēdzēju vārdā, attiecas uz "visu veidu elektrostaciju būvi, iegādi un ekspluatāciju (ieskaitot apkopi), kā arī uz attiecīgajām palīgdarbībām"⁽²⁾.
- (3) Pieprasījumam ir pievienots Federālās konkurences iestādes (*Bundeskartellamt*) 2011. gada 25. jūlija atzinums. Šis atzinums (turpmāk "atzinums") sagatavots, pamatojoties uz attiecīgajiem Vācijas tiesību aktiem, un tajā

II. TIESISKAIS REGULĒJUMS

- (4) Direktīvas 2004/17/EK 30. pantā noteikts, ka direktīva neattiecas uz līgumiem, kas paredzēti, lai dotu tiesības veikt kādu no darbībām, uz kurām attiecas direktīva, ja dalībvalstī, kurā attiecīgo darbību veic, uz to attiecas tieša konkurence tirgos, kuriem piekļuve nav ierobežota. To, vai uz kādu darbību attiecas tieša konkurence, novērtē, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ņemot vērā attiecīgās nozares īpatnības. Piekļuvi tirgum uzskata par neierobežotu, ja dalībvalsts ir īstenojusi un piemērojusi attiecīgos Kopienas tiesību aktus, kas konkrēto nozari vai tās daļu atver konkurencei. Šie tiesību akti ir norādīti Direktīvas 2004/17/EK XI pielikumā, kurā attiecībā uz elektroenerģijas nozari ir atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Direktīvu 96/92/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu⁽³⁾. Direktīva 96/92/EK tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvu 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu⁽⁴⁾, kas savukārt tika aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvu 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu⁽⁵⁾.
- (5) Vācija ir īstenojusi un piemērojusi ne tikai Direktīvu 96/92/EK, bet arī Direktīvas 2003/54/EK un 2009/72/EK. Attiecīgi un saskaņā ar 30. panta 3. punkta pirmo daļu piekļuvi tirgum uzskata par neierobežotu visā Vācijas teritorijā.
- (6) Tas, vai uz kādu darbību attiecas vai neattiecas tieša konkurence, ir jānovērtē, pamatojoties uz dažādiem rādītājiem, no kuriem pats par sevi izšķirīgs nav nevienš. Attiecībā uz tirgiem, uz kuriem attiecas šis lēmums, viens no vērā ņemamajiem kritērijiem ir galveno tirgus dalībnieku tirgus daļa attiecīgajā tirgū. Vēl viens kritērijs

⁽¹⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.⁽²⁾ Iecerēts, ka atbrīvojuma lūgums attiecas arī uz darbībām, kas saistītas ar elektroenerģijas ražošanu, piemēram, termoelektrostacijām.⁽³⁾ OV L 27, 30.1.1997., 20. lpp.⁽⁴⁾ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.⁽⁵⁾ OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.

ir koncentrācijas līmenis attiecīgajos tirgos. Ievērojot attiecīgo tirgu īpašās iezīmes, būtu jāņem vērā arī citi kritēriji, piemēram, balansēšanas tirgus darbība, cenu konkurence un tas, cik daudz klientu maina piegādātāju.

- (7) Šis lēmums neskar konkurences noteikumu piemērošanu.

III. NOVĒRTĒJUMS

- (8) Vācijas elektroenerģijas tirgu raksturo liels skaits spēkstaciju, kuras ekspluatē daudzi tirgus dalībnieki⁽¹⁾. Lielākā daļa ražošanas jaudu pieder četriem lieliem energouzņēmumiem: "RWE" AG, "E.ON" AG, "EnBW" AG un "Vattenfall Europe" AG. Tomēr, tā kā divi no šiem uzņēmumiem – "RWE" un "E.ON" – ir privāti uzņēmumi (t. i., uzņēmumi, kuros līgumslēdzējam iestādēm nav tiešas vai netiešas dominējošas ietekmes, kā nosaka Direktīvas 2004/17/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts), kuri elektroenerģijas ražošanas nozarē nedarbojas ar īpašām un ekskluzīvām tiesībām Direktīvas 2004/17/EK 2. panta 3. punkta nozīmē, šie uzņēmumi nav līgumslēdzēji Direktīvas 2004/17/EK izpratnē. Tāpēc minētās direktīvas noteikumi neattiecas uz to veiktajiem iepirkumiem elektroenerģijas ražošanas vai pārdošanas vajadzībām; tādējādi attiecībā uz šīm darbībām tie uzskatāmi par to līgumslēdzēju konkurentiem, uz kuru iepirkumiem attiecas minētā direktīva. Tāpēc analizē galvenā uzmanība pievērsta līgumslēdzējiem, proti, izvērtēts, vai uz to darbību attiecas konkurence tirgos, kuriem ir neierobežota piekļuve.
- (9) Vairumtirdzniecības līmenī elektroenerģiju tirgo enerģijas biržās, t. i., "European Energy Exchange" AG (EEX) un "European Power Exchange" S.E (EPEX) aktuāltirgos un nākotnes līgumu tirgos, vai arī ārpusbiržas tirgos. Enerģijas biržu cenu parasti izmanto par atsauces cenu ārpusbiržas darījumos. Ražošanas uzņēmumi optimizē savu spēkstaciju ekspluatāciju atkarībā no aktuāltirdzniecības rezultātiem biržās. Principā ekspluatētas tiek tikai tās spēkstacijas, kuru robežizmaksas ir mazākas par tirgus cenu.
- (10) Atjaunojamās enerģijas likumā (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*, turpmāk "EEG")⁽²⁾ paredzēti noteikumi attiecībā uz elektroenerģiju, kas ražota no atjauno-

jamiem enerģijas avotiem⁽³⁾, kura Vācijas tirgū ieņem aizvien nozīmīgāku vietu līdzās elektroenerģijai, kas ražota no tradicionālajiem avotiem⁽⁴⁾. Saskaņā ar grozīto EEG, kas stājas spēkā 2012. gada sākumā, atjaunojamās enerģijas īpatsvaram elektroapgādē jāsasniedz 35 % līdz 2020. gadam, 50 % līdz 2030. gadam un 80 % līdz 2050. gadam.

- (11) 2010. gada beigās ražošanas jauda 160,5 GW apmērā bija pievienota pārvades sistēmu operatoru (PSO) tīkliem (77,6 GW) un sadales sistēmu operatoru (SSO) tīkliem (82,9 GW). Salīdzinājumā ar 2009. gadu (152,7 GW) tas ir pieaugums par aptuveni 7,8 GW. 54,2 GW no visas jaudas iegūst no atjaunojamiem energoavotiem. Par aptuveni 50,7 GW no atjaunojamās enerģijas maksā saskaņā ar EEG tarifiem. Tas nozīmē, ka atjaunojamā enerģija veido aptuveni 34 % no kopējās jaudas⁽⁵⁾.
- (12) 2010. gadā PSO sistēmām pievadīja 367,5 TWh un SSO sistēmām – 163,7 TWh elektroenerģijas (kopā 531,2 TWh). Pievadītās atjaunojamās enerģijas apjoms bija 93,7 TWh, no kuriem par 80,7 TWh atlīdzināts saskaņā ar EEG. Tas nozīmē, ka no visas pievadītās enerģijas atjaunojamā enerģija veido tikai aptuveni 18 %, kas ir mazāk par kopējo atjaunojamās elektroenerģijas ražošanas jaudu (34 %) (6). Šī starpība skaidrojama ar to, ka atjaunojamo energoresursu izmantošanas periods gadā ir īsāks nekā tradicionālajiem avotiem.
- (13) Cita Vācijas elektroenerģijas tirgus iezīme ir saistīta ar to, ka pēc 2011. gada kodolkatastrofas Japānā valsts iestādes nesen pieņēma lēmumu slēgt 8 AES, kuru kopējā jauda ir 8 400 MW (7). Bez tam tika nolemts līdz 2022. gadam slēgt visas pārējās AES Vācijā. Īstermiņā tas ir mainījis importa un eksporta līdzsvaru, proti, līdz 2010. gadam Vācija bija elektroenerģijas neto eksportētāja, bet 2011. gadā kļuva par neto importētāju.

(1) Kā liecina *Eurostat* dati par vidi un enerģētiku (2010. gada novembris), 2008. gadā Vācijā bija vairāk nekā 450 elektroenerģijas ražotāju, kas kopā saražoja vismaz 95 % no neto saražotās elektroenerģijas.

(2) EEG regulē šādus aspektus: tādu iekārtu pievienošana vispārējās elektroapgādes tīklam, kas elektroenerģiju ražo no atjaunojamiem avotiem un raktuvju gāzes; tīkla sistēmu operatoru veikta šādas elektroenerģijas prioritāra iegāde, pārvade un sadale, kā arī maksāšana par šādu elektroenerģiju, tostarp saistībā ar koģenerācijā iegūtu elektroenerģiju, ieskaitot piemaksas par šādas elektroenerģijas integrāciju elektroapgādes sistēmā; un valsts mēroga vienādošanas programma attiecībā uz iepirkto elektroenerģijas daudzumu, par kuru maksāts tarifs vai piemaksa.

(3) EEG likumā un saskaņā ar tajā izklāstītajiem nosacījumiem "atjaunojamie enerģijas avoti" ir hidroenerģija, tostarp viļņu enerģija, plūdmaiņu enerģija, osmozes enerģija, plūsmu enerģija, vēja enerģija, saules enerģija, ģeotermālā enerģija, no biomasas (tostarp biogāzes, biometāna, poligona gāzes un notekūdeņu gāzes) iegūta enerģija, kā arī enerģija, kas iegūta no sadzīves un rūpniecisko atkritumu bioloģiski noārdāmās frakcijas.

(4) Šajā lēmumā no tradicionālajiem avotiem iegūta elektroenerģija un tradicionālā elektroenerģija nozīmē elektroenerģiju, uz kuru neattiecas EEG..

(5) Monitoringbericht 2011 der Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, 10. lpp.

(6) Monitoringbericht 2011 der Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, 11. lpp.

(7) Monitoringbericht 2011 der Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, 16. lpp.

Tirgus definīcija

Produktu tirgus definīcija

- (14) Kā liecina līdzšinējie Komisijas lēmumi ⁽¹⁾, elektroenerģijas nozarē var izšķirt šādus konkrētos ražojumu tirgus: i) elektroenerģijas ražošana un piegāde vairumtirdzniecībā; ii) elektroenerģijas pārvade; iii) elektroenerģijas sadale un iv) elektroenerģijas piegāde mazumtirdzniecībā. Lai gan dažus no šiem tirgiem var iedalīt vēl sīkākās kategorijās, līdzšinējā Komisijas praksē ⁽²⁾ nav nošķirts elektroenerģijas ražošanas tirgus no elektroenerģijas piegādes vairumtirgus, jo elektroenerģijas ražošana pati par sevi ir tikai pirmais vērtībķēdes posms, savukārt saražoto elektroenerģiju tirgo vairumtirgos.
- (15) BDEW pieprasījums attiecas uz elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību. Federālā konkurences iestāde savā atzinumā produkta tirgu definējusi kā “elektroenerģijas pārdošanas primāro tirgu” ⁽³⁾, kurā ietilpst visu elektroenerģijas piegādātāju pašu saražotās enerģijas pārdošana un elektroenerģijas neto imports, bet neietilpst tālākie darījumi tirgus dalībnieku starpā. Bez tam Federālā konkurences iestāde uzskata, ka tādas elektroenerģijas ražošana un pārdošana, uz ko attiecas EEG (turpmāk “EEG elektroenerģija”), šajā tirgū neietilpst.
- (16) Federālā konkurences iestāde uzskata, ka EEG elektroenerģijas tirgus ir atsevišķs tirgus, ciktāl tas attiecas uz pirmo pārdošanu. EEG elektroenerģiju parasti nepārdod tieši vairumtirgos, bet to vispirms pērk pārvades tīklu operatori par likumā noteikto atlīdzību. Otrais posms ir šīs elektroenerģijas pārdošana vairumtirgū.
- (17) Federālā konkurences iestāde secina, ka EEG elektroenerģijas ražošana un pārdošana nav balstīta konkurencē un ka EEG elektroenerģija nav atkarīga no pieprasījuma un cenas rādītājiem ⁽⁴⁾. Secinājuma pamatā ir šādi apsvērumi.
- (18) EEG elektroenerģija tīkliem tiek pievadīta prioritārā kārtā; tas nozīmē, ka EEG elektroenerģijas ražošana ir pilnīgi neatkarīga no pieprasījuma. Ražošana un pievade nav atkarīga arī no cenas faktora, jo operatoriem ir tiesības saņemt likumā noteikto atlīdzību. EEG elektrību tirgo pārvades sistēmas operatori aktuāltirgū saskaņā ar likuma noteikumiem, un tiem nav iespēju manevrēt.
- (19) Bez tam Federālā konkurences iestāde atzīmēja, ka saskaņā ar likumu EEG elektroenerģiju var pārdot bez

starpniekiem, un zināms skaits operatoru šo iespēju izmanto. EEG paredzēts, ka EEG iekārtu operatori var katra mēneša pirmajā dienā pāriet no tiešās pārdošanas uz EEG noteikto maksājumu saņemšanu pēc tarifa. Tātad atkarībā no tirgus cenas prognozēm un pieprasījuma EEG iekārtu operatori var katru mēnesi izlemt, kurš pārdošanas veids tiem ir izdevīgāks. Tomēr nākotnē tiešās tirdzniecības nozīme būs ļoti neliela.

- (20) Saskaņā ar grozīto EEG, kas stājās spēkā 2012. gada sākumā, EEG iekārtu operatoriem ir iespēja pārdot pašu saražoto elektroenerģiju un papildus saņemt tirgus piemaksu [Marktpremie]. Ar tirgus piemaksu iecerēts aizstāt starpību starp fiksēto EEG atlīdzību un mēneša vidējo cenu biržā, ko nosaka *ex post*. Tomēr tirgus piemaksas modeļa izmantošana nav obligāta, t. i., EEG iekārtu operatori var palikt fiksētās atlīdzības sistēmā vai atgriezties tajā jebkurā mēnesī. Tomēr paredzams, ka lielāko daļu EEG elektroenerģijas pārdos ar pārvades tīklu operatoru starpniecību. Turklāt tirgus piemaksas modelis nemainīs faktu, ka EEG operatoru kopējo atlīdzības līmeni primāri nenosaka tirgus cenas ⁽⁵⁾.
- (21) Federālā konkurences iestāde atzīst, ka, lai gan EEG elektroenerģija rada konkurences spiedienu uz elektroenerģiju, kas ražota no tradicionāliem avotiem, pretēja situācija nav vērojama; tāpēc EEG elektroenerģiju nevar iekļaut tajā pašā tirgū, kur no tradicionālajiem avotiem ražoto elektroenerģiju, jo tirgus nosacījumi pirmās pārdošanas brīdī būtiski atšķiras. Turklāt EEG elektroenerģijas pirmā pārdošana lielākoties notiek ar pārvades tīklu operatoru starpniecību. Tātad arī no pieprasījuma viedokļa šis tirgus atšķiras no tradicionālās elektroenerģijas vairumtirgus.
- (22) Ņemot vērā Vācijas elektroenerģijas tirgus specifiku, lai varētu izvērtēt Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus, un neskarot konkurences tiesības, konkrētais produkta tirgus tiek definēts kā no tradicionāliem avotiem ražotas elektroenerģijas ražošanas un pirmās pārdošanas tirgus. EEG elektroenerģijas ražošana un pārdošana iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ šajā tirgū neietilpst un tiks izvērtēta atsevišķi.
- (23) No pieteikuma izriet, ka pieprasījums attiecas uz darbībām Vācijas Federatīvajā Republikā. Pieteicējs iztirzā iespēju, ka varētu pastāvēt plašāks tirgus, kurā ietilpst Vācija un Austrija, pamatojoties uz dažādām tendencēm

Ģeogrāfiskā tirgus definīcija

⁽¹⁾ Lieta COMP/M – 4110 E.ON/ENDESA, 25.4.2006., 10. punkts, 3. lpp.
⁽²⁾ Lieta COMP/M – 3696 E.ON/MOL, 21.1.2005., 223. punkts, lieta COMP/M.5467, RWE- ESSENT, 23.06.2009., 23. punkts.
⁽³⁾ Federālās konkurences iestādes atzinums, 6. lpp.
⁽⁴⁾ Federālās konkurences iestādes atzinums, 7. lpp.

⁽⁵⁾ Tomēr atsevišķa operatora saņemta atlīdzība var būt mainīga atkarībā no tā, vai tam ir izdevies elektroenerģiju pārdot par cenu, kas augstāka par mēneša vidējo cenu.

saistībā ar regulējuma attīstību, elektroenerģijas importa un eksporta līmeni, tirgu sasaisti un pārslodzes vadības procedūrām, tomēr galu galā secina, ka “pieteicējs nevar izdarīt galīgo secinājumu par to, vai Vācijas elektroenerģijas vairumtirgus un konkrētie tirgi kaimiņvalstīs pašlaik ir integrēti tādā mērā, lai to varētu uzskatīt par reģionālo tirgu”.

- (24) Federālā konkurences iestāde pēc nozares apsekojuma pieņem, ka Vācijā un Austrijā pastāv kopējs elektroenerģijas primārais tirgus. Šā secinājuma pamatā ir fakts, ka starpsavienojumos uz Vācijas un Austrijas robežas nav novērotas pārslodzes un ka ir izveidojusies vienota tirdzniecība un cenu noteikšana biržā “European Power Exchange” S.E. (EPEX).
- (25) Līdzšinējā Komisijas praksē elektroenerģijas tirgi definēti kā tādi, kas aptver valsts teritoriju ⁽¹⁾ vai ir pat mazāki ⁽²⁾. Tomēr reizumis ir pieļauta iespēja, ka tirgus var būt plašāks par valsts teritoriju ⁽³⁾.
- (26) Komisija uzskata: lai varētu izvērtēt Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punktā minētos nosacījumus, un neskarot konkurences tiesības, nav nepieciešams noteikt tradicionālās elektroenerģijas ražošanas un pirmās pārdošanas konkrētā ģeogrāfiskā tirgus precīzas robežas, jo arī saskaņā ar jebkuru citu tirgus definīciju novērtējuma rezultāti būtu tādi paši.
- (27) Kas attiecas uz EEG elektroenerģijas ražošanu un pārdošanu, ģeogrāfiskais tirgus nevar būt plašāks par Vācijas teritoriju, jo tā pamatā ir konkrēti juridiski nosacījumi, ko paredz Vācijas EEG.

Tirgus analīze

No tradicionāliem avotiem ražotas elektroenerģijas ražošana un pirmā pārdošana

a) Tirgus daļa un tirgus koncentrācija

- (28) Līdz šim Komisija, pieņemdamā lēmumus saskaņā ar 30. pantu ⁽⁴⁾, uzskatīja, ka attiecībā uz elektroenerģijas

ražošanu “viens no rādītājiem par konkurences pakāpi valstu tirgos ir triju lielāko ražotāju kopējā tirgus daļa”.

- (29) Saskaņā ar Federālās konkurences iestādes atzinumu ⁽⁵⁾ trīs lielāko ražotāju kumulatīvā tirgus daļa, ciktāl tas attiecas uz pievadīto elektroenerģiju, 2007. gadā bija 74 %, 2008. gadā – 73 %, 2010. gadā – 70 %. Tāpēc salīdzinājumā ar citiem atbrīvojuma lēmumiem saskaņā ar Direktīvas 2004/17/EK 30. pantu Vācijas elektroenerģijas tirgus ir vidēji koncentrēts tirgus ⁽⁶⁾.
- (30) Tomēr jāpatur prātā, ka uz diviem lielākajiem ražotājiem – “RWE” un “E.ON” –, kuru kopējā tirgus daļa ir 58 % ⁽⁷⁾, neattiecas iepirkuma likuma noteikumi.
- (31) Šī lēmuma mērķis ir noteikt, vai uz elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību attiecas tik liela konkurence (brīvi pieejamos tirgos), lai nodrošinātu, ka arī tad, ja nepastāvēs Direktīvā 2004/17/EK izklāstīto sīki izstrādāto iepirkuma noteikumu paredzētā disciplīna, iepirkuma procedūra šeit aplūkoto darbību īstenošanai būs pārredzama un nediskriminējoša un tās pamatā būs kritēriji, kuri ļauj izvēlēties kopumā ekonomiski izdevīgāko risinājumu. Šajā sakarā svarīgi paturēt prātā, ka tad, kad uzņēmumi, uz kuriem publiska iepirkuma procedūras neattiecas (“RWE” un “E.ON”), darbojas šajos tirgos, tie var radīt konkurences spiedienu uz citiem tirgus dalībniekiem. Stāvoklis nemainītos arī tad, ja Austrija tiktu iekļauta konkrētajā ģeogrāfiskajā tirgū, jo paredzams, ka tirgū, kurā ietilpst Vācija un Austrija, lielāko ražotāju tirgus daļas samazinātos tikai nedaudz ⁽⁸⁾.
- (32) Kas attiecas uz tādas elektroenerģijas ražošanu un vairumpiegādi, kas ražota no tradicionāliem avotiem, iepriekš izklāstītie fakti liecina, ka tie tirgus dalībnieki, uz kuriem attiecas iepirkuma likuma noteikumi, tieši saskaras ar konkurenci.
- (33) Tāpat vērts atzīmēt, ka 2011. gada jūnijā sagatavotajā Komisijas dienestu darba dokumentā “2009.–2010. gada ziņojums par panākumiem iekšējā gāzes un

⁽¹⁾ Komisijas Lēmumi 2008/585/EK (OV L 188/28, 16.7.2008., 28. lpp., 9. apsvērums) un 2008/741/EK (OV L 251/35, 19.9.2008., 35. lpp., 9. apsvērums) un lieta COMP/M.3440 – ENI/EDP/GDP, 9.12.2004., 23. punkts.

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2010/403/EK (OV L 186, 20.7.2010., 44. lpp., 9. apsvērums).

⁽³⁾ Lieta COMP/M.3268 – SYDKRAFT/GRANINGE, 30.10.2003., 27. punkts, un COMP/M.3665 – ENEL/SLOVENSKE ELEKTRARNE, 26.4.2005., 14. punkts.

⁽⁴⁾ Komisijas Lēmumi 2009/47/EK (OV L 19, 23.1.2009., 57. lpp.), 2008/585/EK, 2008/741/EK, 2007/141/EK (OV L 62, 1.3.2007., 23. lpp.), 2007/706/EK (OV L 287, 1.11.2007., 18. lpp.), 2006/211/EK (OV L 76, 15.3.2006., 6. lpp.) un 2006/422/EK (OV L 168, 21.6.2006., 33. lpp.).

⁽⁵⁾ Federālās konkurences iestādes atzinums, 9. lpp. 2. rindkopa un 11. lpp.

⁽⁶⁾ Trīs lielāko ražotāju kopējā tirgus daļa Apvienotajā Karalistē (39 %), Austrijā (52 %) un Polijā (55 %) ir mazāka, bet Somijā (73,6 %) un Zviedrijā (87 %) ir lielāka.

⁽⁷⁾ Ražošanas apjomus aprēķina, ņemot vērā pašu spēkstacijas, līdzdaļu vairākiem īpašniekiem piederošās spēkstacijās, un ilgtermiņā saražoto elektroenerģijas apjomu uz līguma pamata (aizņēmuma tiesības).

⁽⁸⁾ Federālās konkurences iestādes atzinums, 9. lpp. 3.punkts.

elektroenerģijas tirgus izveidē" ⁽¹⁾ redzams, ka salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem tirgus koncentrācijā Vācijā ir samazinājusies ⁽²⁾ un tagad Vācijas tirgus klasificējams kā "mēreni koncentrēts tirgus" ⁽³⁾, proti, tirgus, kura Herfindāla-Hірšmana indekss ⁽⁴⁾ (rēķinot pēc ražošanas jaudas) ir starp 750 un 1 800.

- (34) Ņemot vērā iepriekš minētos rādītājus, šajā lēmumā (un neskarot konkurences tiesības) attiecībā uz līgumslēdzējiem var pieņemt, ka tirgus koncentrācijas pakāpe liecina par to, ka uz elektroenerģijas ražošanu no tradicionāliem avotiem un tās vairumtirdzniecību Vācijā attiecas zināma konkurence.

b) Citi faktori

- (35) Pēdējos gados, faktiski līdz 2011. gada martam, Vācija bija elektroenerģijas neto eksportētāja. Tā kā tika pieņemts lēmums pakāpeniski atteikties no elektroenerģijas ražošanas vairākās AES, Vācija kļuva par neto importētāju. Tas nozīmē, ka pašlaik tirgū ir vērojams konkurences spiediens, kas skaidrojams ar iespēju importēt elektroenerģiju no ārvalstīm. Tas nodrošina, ka nav iespējams investēt Vācijas elektroenerģijas nozarē, ja netiek ņemti vērā citi ražotāji kaimiņvalstīs. Šie faktori nav pretrunā secinājumam, ka uz līgumslēdzējiem, kas darbojas Vācijas tradicionālās elektroenerģijas ražošanas tirgū, attiecas konkurence. Turklāt analīze par piegādātāja maiņu klientu vidū ⁽⁵⁾ un par vairumtirgus likviditātes pakāpi ⁽⁶⁾ liecina, ka šie faktori nav pretrunā secinājumam, ka uz līgumslēdzējiem, kas darbojas Vācijas tradicionālās elektroenerģijas ražošanas tirgū, attiecas konkurence. Visbeidzot, jāatzīmē, ka Vācijas balansēšanas

tirgus ⁽⁷⁾ un tā galvenās pazīmes (tirgus konjunktūrā balstīta cenu veidošana un cenu atšķirības starp pozitīvo un negatīvo balansēšanas jaudu) nav pretrunā secinājumam, ka uz līgumslēdzējiem, kas darbojas Vācijas tradicionālās elektroenerģijas ražošanas tirgū, attiecas konkurence.

EEG elektroenerģijas ražošana un pirmā pārdošana

- (36) EEG elektroenerģijai tiek nodrošināts prioritārs pieslēgums tīklam, un tai salīdzinājumā ar tradicionālo elektroenerģiju ir prioritāte attiecībā uz pievadi tīklam, kas nozīmē, ka EEG elektroenerģijas ražošana nav atkarīga no pieprasījuma. Tā kā EEG elektroenerģijas ražošanas izmaksas parasti ir augstākas par tirgus cenu, ir izveidota sistēma, lai EEG elektroenerģijai sniegtu īpašu atbalstu. EEG iekārtu operatoriem ⁽⁸⁾ ir tiesības saņemt likumā noteiktu atlīdzību no pārvades sistēmu operatoriem 20 gadus, kam vēl pieskaita ekspluatācijā laišanas gadu. Šī atlīdzība palīdz segt izmaksas un tāpēc ir augstāka par tirgus cenu. Tas nozīmē, ka operatori var saražoto elektroenerģiju pievadīt tīklam neatkarīgi no elektroenerģijas cenas biržās ⁽⁹⁾.
- (37) EEG elektroenerģiju parasti tieši nepārdod vairumtirgos; to vispirms pērk pārvades tīkla operatori par likumā noteikto atlīdzību. Pārvades sistēmu operatoru pienākums ir pārdot EEG elektroenerģiju enerģijas biržu aktuāltirgos, un tas pašlaik rada zaudējumus PSO. Galu galā šīs izmaksas sedz elektroenerģijas galapatērētāji, kas enerģijas piegādātājiem maksā EEG papildnodevu, kuru pēc tam saņem pārvades sistēmu operatori. Enerģijas piegādātāji, kas iepērk vairāk nekā 50 % EEG elektroenerģijas, tostarp vismaz 20 % saules vai vēja elektroenerģijas, maksā samazinātu EEG papildnodevu.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/energy/gas_electricity/legislation/doc/20100609_internal_market_report_2009_2010.pdf

⁽²⁾ Sk. Komisijas dienestu darba dokumenta 7. lpp. 4. rindkopu.

⁽³⁾ 3.1. tabula tehniskajā pielikumā, 12. lpp. – Tehniskais pielikums Komisijas dienestu darba dokumentam "2009.–2010. gada ziņojums par panākumiem iekšējā gāzes un elektroenerģijas tirgus izveidē", kas sagatavots 2011. gada jūnijā.

⁽⁴⁾ Herfindāla-Hірšmana indekss (HHI): katra atsevišķa nozares uzņēmuma tirgus daļu kvadrātu summa. HHI var būt no 0 līdz 10 000, kur minimālais rādītājs atspoguļo situāciju, kad tirgū ir ļoti daudz ļoti mazu uzņēmumu, bet maksimālais – situāciju, kad tirgu monopolizējis viens ražotājs. HHI samazināšanās parasti liecina par konkurences palielināšanos un otrādi.

⁽⁵⁾ Sk. 2.1. tabulu (6. lpp.) un 2.2. tabulu (7. lpp.) tehniskajā pielikumā 2011. gada jūnijā sagatavotajam Komisijas dienestu darba dokumentam "2009.–2010. gada ziņojums par sekmēm, veidojot gāzes un elektroenerģijas iekšējo tirgu": 2009. gadā Vācijā piegādātāju mainīja 10,7 %, rēķinot pēc apjoma, un 15,6 %, rēķinot pēc tiesīgo klientu skaitītāju skaita.

⁽⁶⁾ Vācijas vairumtirgus ir ārkārtīgi likvids, kā minēts dokumentā "Monitoringbericht 2011, Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen", 28. lpp. 2010. gadā vairumtirdzniecības apjomi sasniedza aptuveni 10 600 TWh, kas vairāk nekā 17 reizi pārsniedz faktisko pieprasījumu pēc elektroenerģijas Vācijā.

⁽⁷⁾ Turklāt par papildu rādītāju būtu jāuzskata arī balansēšanas mehānismi, pat ja tie veido tikai nelielu daļu no dalībvalstī saražotās un/vai patērētās elektroenerģijas kopējā daudzuma. Ja pastāv liela atšķirība starp cenu, par kādu PSO nodrošina balansēšanas jaudu, un cenu, par kādu tie atpērk saražotās elektroenerģijas pārpalikumu, tas var radīt problēmas mazākajiem tirgus dalībniekiem un apdraudēt konkurences ņemšanas spēkā.

⁽⁸⁾ Šajā lēmumā un saskaņā ar EEG "EEG iekārta" ir jebkura ražotne, kur ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem avotiem vai raktuvju gāzes. Iekārtas, kas ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem avotiem vai raktuvju gāzes, ir arī visas iekārtas, kuras saņem enerģiju, kas iepriekš tikusi uz laiku uzkrāta un ir ražota tikai no atjaunojamiem avotiem vai raktuvju gāzes, un pārvērš to elektroenerģijā; "EEG iekārtas operators" ir ikviens – neatkarīgi no īpašumtiesībām –, kas iekārtu izmanto, lai ražotu elektroenerģiju no atjaunojamiem avotiem vai raktuvju gāzes.

⁽⁹⁾ Atlīdzība par EEG elektroenerģiju parasti ir lielāka par biržas cenu, tāpēc EEG elektroenerģija ir dārgāka nekā tradicionāli ražota elektroenerģija. Šīs papildu izmaksas ir jāsedz enerģijas patērētājiem, kam jāmaksā EEG nodeva (2011. gadā – 3,5 centi/kWh).

- (38) EEG iekārtu operatori var arī nodarboties ar saražotās elektroenerģijas "tiešo pārdošanu". Tas nozīmē, ka EEG iekārtas operatori var atteikties no likumā noteiktās atlīdzības un tā vietā elektroenerģiju tieši tirgot aktuāltirgū. Tā kā EEG elektroenerģijas ražošanas izmaksas ir augstas, tiešā pārdošana, neizmantojot likumā noteiktos nosacījumus, parasti nav izdevīga. Līdz šim šo paņēmieni lielākoties izmantoja ļoti nedaudzos gadījumos, kad pircējam bija izdevies saņemt atbrīvojumu no EEG papildnodevas, jo tika kombinēts zināms daudzums EEG elektroenerģijas, kas iepirkta tieši no ražotāja, un tradicionālā elektroenerģija ⁽¹⁾. Līdz ar jauno EEG likumu, kas stājas spēkā 2012. gada sākumā, iespēja izmantot šo konkrēto atbrīvojumu ir ierobežota, tāpēc ir gaidāms, ka šāda veida tiešā pārdošana saruks ⁽²⁾.
- (39) Tomēr jaunais likums paredz jaunu "tiešās tirdzniecības" iespēju, proti, maksāt EEG elektroenerģijas ražotājiem t.s. "tirgus piemaksu", kas sedz starpību starp augstākajām ražošanas izmaksām un vidējo tirgus cenu (turpmāk "tirgus piemaksas modelis"). Pārvides sistēmu operatori lēš, ka 2012. gadā aptuveni 15 % no visas atjaunojamās enerģijas tiks pārdots saskaņā ar tirgus piemaksas modeli ⁽³⁾. Var secināt, ka pašlaik un tuvākajā nākotnē EEG elektroenerģiju lielākoties pārdos saskaņā ar likumā noteiktās atlīdzības režīmu un ar pārvides tīklu operatoru starpniecību. Nesubsidēta tiešā tirdzniecība būs niecīgos apjomos.
- (40) Iepriekš minēto iemeslu dēļ EEG elektroenerģijas ražošana un pirmā pārdošana ir daļa no regulētas sistēmas, kur ražotāji saņem likumā noteiktu atlīdzību. Uz ražotājiem neattiecas konkurence, jo tie EEG elektroenerģiju var pievadīt tīklam neatkarīgi no tirgus cenas. Tā kā šo elektroenerģiju tīkliem pievada prioritārā kārtā, ražotāji var pārdot visus saražoto apjomu. Tāpēc nevar secināt, ka uz EEG elektroenerģijas ražotāju saimniecisko darbību attiecas konkurence. Ņemot vērā iepriekš minēto, citi rādītāji, piemēram, 6) apsvērumā minētie, nav jāizvērtē.
- (41) Ņemot vērā iepriekš izvērtētos faktoros, uzskatāms, ka ir izpildīts Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punkta nosacījums attiecībā uz tradicionālo elektroenerģiju, proti, uz līgumslēdzējiem attiecas tieša konkurence, kad tie nodarbojas ar tradicionālās elektroenerģijas ražošanu un piegādi vairumtirdzniecībā Vācijā.
- (42) Turklāt, tā kā nosacījums par neierobežotu piekļuvi tirgum uzskatāms par izpildītu, Direktīva 2004/17/EK
- nav jāpiemēro ne tajos gadījumos, kad līgumslēdzēji piešķir līgumus, kas paredzēti, lai dotu tiesības Vācijā ražot elektroenerģiju no tradicionāliem avotiem un to piegādāt vairumtirdzniecībā, ne arī tad, kad līgumslēdzēji organizē projektu konkursus šādas darbības veikšanai attiecīgajā ģeogrāfiskajā zonā.
- (43) Tomēr uzskatāms, ka nav izpildīts Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punkta nosacījums attiecībā uz EEG elektroenerģiju, proti, uz līgumslēdzējiem neattiecas tieša konkurence, kad tie nodarbojas ar EEG elektroenerģijas ražošanu un pirmo pārdošanu Vācijā.
- (44) Tā kā uz EEG elektroenerģijas ražošanu un pirmo pārdošanu joprojām attiecas Direktīvas 2004/17/EK noteikumi, jāatgādina, ka uz iepirkuma līgumiem, kas aptver vairākas darbības, attiecas Direktīvas 2004/17/EK 9. pants. Tātad, ja līgumslēdzējs ir iesaistīts "jauktā" iepirkumā, kas ir iepirkums, ko izmanto, lai atbalstītu gan tās darbības, kuras ir atbrīvotas no Direktīvu 2004/17/EK piemērošanas, gan tās, kuras nav atbrīvotas, ir jāņem vērā tās darbības, kuru veikšanai līgums galvenokārt paredzēts. Šāda jaukta iepirkuma gadījumā, ja mērķis galvenokārt ir atbalstīt EEG elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību, uz to attiecas Direktīvas 2004/17/EK noteikumi. Ja nav iespējams objektīvi noteikt, kura darbība paredzēta kā līguma galvenā darbība, līgumu piešķir saskaņā ar Direktīvas 2004/17/EK 9. panta 2. un 3. punktā minētajiem noteikumiem. Šā lēmuma pamatā ir juridiskā un faktiskā situācija no 2011. gada oktobra līdz 2012. gada februārim, kas atspoguļota BDEW un Vācijas iestāžu iesniegtajā informācijā. Lēmumu var pārskatīt, ja būtiskas izmaiņas juridiskajā vai faktiskajā situācijā liecinās, ka vairs netiek ievēroti nosacījumi, lai Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punktu piemērotu elektroenerģijas ražošanai no tradicionāliem avotiem un tās piegādei vairumtirdzniecībā.
- (45) Šajā lēmumā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar Publiskā iepirkuma padomdevējas komitejas atzinumu,

IV. SECINĀJUMI

- (41) Ņemot vērā iepriekš izvērtētos faktoros, uzskatāms, ka ir izpildīts Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 1. punkta nosacījums attiecībā uz tradicionālo elektroenerģiju, proti, uz līgumslēdzējiem attiecas tieša konkurence, kad tie nodarbojas ar tradicionālās elektroenerģijas ražošanu un piegādi vairumtirdzniecībā Vācijā.
- (42) Turklāt, tā kā nosacījums par neierobežotu piekļuvi tirgum uzskatāms par izpildītu, Direktīva 2004/17/EK

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Direktīva 2004/17/EK neattiecas uz līgumiem, ko piešķir līgumslēdzēji un kas paredzēti, lai dotu tiesības nodarboties ar elektroenerģijas ražošanu no tradicionāliem avotiem un tās pirmo pārdošanu Vācijā.

⁽¹⁾ Šo parādību reizēm dēvē par "Grünstromprivileg".

⁽²⁾ PSO lēš, ka šāda tiešā pārdošana (§33b EEG (2012)) 2012. gadā būs 3,7 %.
Sk. http://www.eeg-kwk.net/de/file/111115_Eckwerte_Einspeisung_final.pdf.

⁽³⁾ Sk. http://www.eeg-kwk.net/de/file/111115_Eckwerte_Einspeisung_final.pdf.

Šajā lēmumā no tradicionālajiem avotiem iegūta elektroenerģija ir elektroenerģija, uz kuru neattiecas EEG. Savukārt saskaņā ar EEG un tajā izklāstītajiem nosacījumiem "atjaunojamie enerģijas avoti" ir hidroenerģija, tostarp viļņu enerģija, plūdmaiņu enerģija, osmozes enerģija, plūsmu enerģija, vēja enerģija, saules enerģija, ģeotermālā enerģija, no biomasas (tostarp biogāzes, biometāna, poligona gāzes un notekūdeņu gāzes) iegūta enerģija, kā arī enerģija, kas iegūta no sadzīves un rūpniecisko atkritumu bioloģiski noārdāmās frakcijas.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2012. gada 24. aprīlī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Michel BARNIER

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2012. gada 24. aprīlis),

ar ko tiek atzīts, ka Serbija ir brīva no *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman un Kotthoff) Davis *et al.*

(izzināts ar dokumenta numuru C(2012) 2524)

(2012/219/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2000. gada 8. maija Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā ⁽¹⁾ un jo īpaši tās III pielikuma A daļas 12. punktu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2000/29/EK III pielikuma A daļas 12. punktā noteikts vispārējs aizliegums Savienībā ievest sugu *Solanum* L. un to hibrīdu bumbuļus, izņemot A daļas 10. un 11. punktā minētos bumbuļus, ieskaitot *Solanum tuberosum* L. bumbuļus, kuru izcelsme ir trešās valstīs. Minēto aizliegumu nepiemēro Eiropas trešām valstīm, kuras atzītas par brīvām no *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman un Kotthoff) Davis *et al.* ("organisms").
- (2) No Serbijas iesniegtajiem oficiāliem ziņojumiem par 2009., 2010. un 2011. gada apsekojumiem un no informācijas, kas savākta Pārtikas un veterinārā biroja veiktajā apmeklējumā Serbijā 2009. gada novembrī un decembrī, izriet, ka organisms Serbijā nav sastopams un šī valsts *Solanum tuberosum* L. bumbuļu importam un vietējai ražošanai ir piemērojusi organisma apkarošanas, inspicēšanas un testa procedūras.
- (3) Tādēļ būtu jāatzīst, ka Serbija ir no organisma brīva.

- (4) Šis lēmums neskar turpmākos atzinumus, kas var liecināt, ka organisms Serbijā ir sastopams.
- (5) Komisija pieprasīs Serbijai katru gadu sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu, vai Serbija joprojām ir brīva no organisma.
- (6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās augu veselības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atzīšana

Tiek atzīts, ka Serbija ir brīva no *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Spieckerman un Kotthoff) Davis *et al.*

2. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2012. gada 24. aprīlī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI

⁽¹⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.

TIESĪBU AKTI, KO PIENĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

**ES UN EBTA APVIENOTĀS KOMITEJAS “KOPĪGA TRANZĪTA PROCEDŪRA” LĒMUMS Nr.
1/2012**

(2012. gada 19. janvāris)

**par uzaicinājumu Horvātijai pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta
procedūru**

(2012/220/ES)

APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā 1987. gada 20. maija Konvenciju par kopīgu tranzīta procedūru ⁽¹⁾ (“konvencija”) un jo īpaši tās
15. panta 3. punkta e) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Tirdzniecību ar Horvātiju varētu labāk veicināt ar kopīgu tranzīta procedūru precēm, ko pārvadā starp
Horvātiju un Eiropas Savienību, Islandes Republiku, Norvēģijas Karalisti un Šveices Konfederāciju.
- (2) Lai panāktu šādu procedūru, ir lietderīgi uzaicināt Horvātiju pievienoties konvencijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Saskaņā ar konvencijas 15.a pantu, veicot šā lēmuma pielikumā pievienoto vēstuļu apmaiņu starp Eiropas
Savienības Padomi un Horvātiju, Horvātija tiek uzaicināta pievienoties konvencijai no 2012. gada 1. jūlija.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2012. gada 19. janvārī

*Apvienotās komitejas vārdā –
priekšsēdētājs
Mirosław ZIELIŃSKI*

⁽¹⁾ OV L 226, 13.8.1987., 2. lpp.

PIELIKUMS

VĒSTULE Nr. 1

Paziņojums par ES un EBTA Apvienotās komitejas lēmumu uzaicināt Horvātiju pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru

Godātais kungs!

Man ir tas gods Jums paziņot par ES un EBTA Apvienotās komitejas "Kopīga tranzīta procedūra" 2012. gada 19. janvāra lēmumu (Lēmums Nr. 1/2012), ar ko Horvātiju uzaicina kļūt par Līgumslēdzēju pusi 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru. Eiropas Savienība aicina Horvātiju apliecināt, ka tā iepriekšminēto konvenciju nediskriminējošā veidā piemēros visām dalībvalstīm.

Horvātijas pievienošanās konvencijai var stāties spēkā, iesniedzot Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātā tās pievienošanās instrumentu kopā ar konvencijas tulkojumu Horvātijas oficiālajā valodā saskaņā ar konvencijas 15.a pantu.

Godātais kungs, lūdzu, pieņemiet manus visdziļākās cieņas apliecinājumus!

*Ģenerālsekretārs,
Eiropas Savienības
Padomes Ģenerālsekretariāts*

VĒSTULE Nr. 2

Horvātijas pievienošanās instruments Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru

Horvātija,

ņemot vērā ES un EBTA Apvienotās komitejas "Kopīga tranzīta procedūra" 2012. gada 19. janvāra lēmumu (Lēmums Nr. 1/2012), ar ko Horvātiju uzaicina pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru ("konvencija"),

ņemot vērā uzaicinājumu pievienoties konvencijai un

vēlēdamās kļūt par konvencijas Līgumslēdzēju pusi,

AR ŠO

pievienojas konvencijai;

pievieno šim instrumentam konvencijas tulkojumu Horvātijas oficiālajā valodā;

paziņo, ka tā piekrīt visiem ES un EBTA Apvienotās komitejas "Kopīga tranzīta procedūra" ieteikumiem un lēmumiem, kas pieņemti no 2012. gada 19. janvāra līdz dienai, kad Horvātijas pievienošanās stājas spēkā saskaņā ar konvencijas 15.a pantu.

...

**ES UN EBTA APVIENOTĀS KOMITEJAS “FORMALITĀŠU VIENKĀRŠOŠANA PREČU
TIRDZNIECĪBĀ” LĒMUMS Nr. 1/2012**

(2012. gada 19. janvāris)

**par uzaicinājumu Horvātijai pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu
vienkāršošanu preču tirdzniecībā**

(2012/221/ES)

APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā 1987. gada 20. maija Konvenciju par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā ⁽¹⁾ (“konvencija”) un jo īpaši tās 11. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Preču apmaiņu ar Horvātiju varētu labāk veicināt, vienkāršojot formalitātes, kas ietekmē preču tirdzniecību starp Horvātiju un Eiropas Savienību, Islandes Republiku, Norvēģijas Karalisti un Šveices Konfederāciju.
- (2) Lai panāktu šādu vienkāršošanu, ir lietderīgi uzaicināt Horvātiju pievienoties konvencijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Saskaņā ar šīs konvencijas 11.a pantu, veicot šā lēmuma pielikumā pievienoto vēstuļu apmaiņu starp Eiropas Savienības Padomi un Horvātiju, Horvātija tiek uzaicināta pievienoties konvencijai no 2012. gada 1. jūlija.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2012. gada 19. janvārī

*Apvienotās komitejas vārdā –
priekšsēdētājs
Mirosław ZIELIŃSKI*

⁽¹⁾ OV L 134, 22.5.1987., 2. lpp.

PIELIKUMS

VĒSTULE Nr. 1

Paziņojums par ES un EBTA Apvienotās komitejas lēmumu uzaicināt Horvātiju pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā

Godātais kungs!

Man ir tas gods Jums paziņot par ES un EBTA Apvienotās komitejas "Formalitāšu vienkāršošana preču tirdzniecībā" 2012. gada 19. janvāra lēmumu (Lēmums Nr. 1/2012), ar ko Horvātiju uzaicina kļūt par Līgumslēdzēju pusi 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā.

Horvātijas pievienošanās konvencijai var stāties spēkā, iesniedzot Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātā tās pievienošanās instrumentu kopā ar konvencijas tulkojumu Horvātijas oficiālajā valodā saskaņā ar konvencijas 11.a pantu.

Godātais kungs, lūdzu, pieņemiet manus visdziļākās cieņas apliecinājumus!

Ģenerālsekretārs,
Eiropas Savienības
Padomes Ģenerālsekretariāts

VĒSTULE Nr. 2

Horvātijas pievienošanās instruments Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā

Horvātija,

ņemot vērā ES un EBTA Apvienotās komitejas "Formalitāšu vienkāršošana preču tirdzniecībā" 2012. gada 19. janvāra lēmumu (Lēmums Nr. 1/2012), ar ko Horvātiju uzaicina pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā ("konvencija"),

vēlēdamās kļūt par konvencijas Līgumslēdzēju pusi,

AR ŠO

pievienojas konvencijai;

pievieno šim instrumentam konvencijas tulkojumu Horvātijas oficiālajā valodā;

paziņo, ka tā piekrīt visiem ES un EBTA Apvienotās komitejas "Formalitāšu vienkāršošana preču tirdzniecībā" ieteikumiem un lēmumiem, kas pieņemti no 2012. gada 19. janvāra līdz dienai, kad Horvātijas pievienošanās stājas spēkā saskaņā ar konvencijas 11.a pantu.

...

ES UN EBTA APVIENOTĀS KOMITEJAS “KOPĪGA TRANZĪTA PROCEDŪRA” LĒMUMS Nr. 2/2012**(2012. gada 19. janvāris)****par uzaicinājumu Turcijai pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru****(2012/222/ES)**

APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā 1987. gada 20. maija Konvenciju par kopīgu tranzīta procedūru ⁽¹⁾ (“konvencija”) un jo īpaši tās 15. panta 3. punkta e) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Tirdzniecību ar Turciju varētu labāk veicināt ar kopīgu tranzīta procedūru precēm, ko pārvadā starp Turciju un Eiropas Savienību, Islandes Republiku, Norvēģijas Karalisti un Šveices Konfederāciju.
- (2) Lai panāktu šādu procedūru, ir lietderīgi uzaicināt Turciju pievienoties konvencijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Saskaņā ar konvencijas 15.a pantu, veicot šā lēmuma pielikumā pievienoto vēstuļu apmaiņu starp Eiropas Savienības Padomi un Turciju, Turcija tiek uzaicināta pievienoties konvencijai no 2012. gada 1. jūlija.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2012. gada 19. janvārī

*Apvienotās komitejas vārdā –
priekšsēdētājs*

Miroslaw ZIELIŃSKI

⁽¹⁾ OV L 226, 13.8.1987., 2. lpp.

PIELIKUMS

VĒSTULE Nr. 1

Paziņojums par ES un EBTA Apvienotās komitejas lēmumu uzaicināt Turciju pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru

Godātais kungs!

Man ir tas gods Jums paziņot par ES un EBTA Apvienotās komitejas "Kopīga tranzīta procedūra" 2012. gada 19. janvāra lēmumu (Lēmums Nr. 2/2012), ar ko Turciju uzaicina kļūt par Līgumslēdzēju pusi 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru. Eiropas Savienība aicina Turciju apliecināt, ka tā iepriekšminēto konveciju nediskriminējošā veidā piemēros visām dalībvalstīm.

Turcijas pievienošanās konvencijai stājas spēkā, iesniedzot Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsēkretariātā tās pievienošanās instrumentu kopā ar konvencijas tulkojumu Turcijas oficiālajā valodā saskaņā ar konvencijas 15.a pantu.

Godātais kungs, lūdzu, pieņemiet manus visdziļākās cieņas apliecinājumus!

*Ģenerālsēkretārs,
Eiropas Savienības
Padomes Ģenerālsēkretariāts*

VĒSTULE Nr. 2

Turcijas pievienošanās instruments Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru

Turcija,

ņemot vērā ES un EBTA Apvienotās komitejas "Kopīga tranzīta procedūra" 2012. gada 19. janvāra lēmumu (Lēmums Nr. 2/2012), ar ko Turciju uzaicina pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par kopīgu tranzīta procedūru ("konvencija"),

ņemot vērā uzaicinājumu pievienoties konvencijai un

vēlēdamās kļūt par konvencijas Līgumslēdzēju pusi,

AR ŠO

pievienojas konvencijai;

pievieno šim instrumentam konvencijas tulkojumu Turcijas oficiālajā valodā;

paziņo, ka tā piekrīt visiem ES un EBTA Apvienotās komitejas "Kopīga tranzīta procedūra" ieteikumiem un lēmumiem, kas pieņemti no 2012. gada 19. janvāra līdz dienai, kad Turcijas pievienošanās stājas spēkā saskaņā ar konvencijas 15.a pantu.

...

**ES UN EBTA APVIENOTĀS KOMITEJAS “FORMALITĀŠU VIENKĀRŠOŠANA PREČU
TIRDZNIECĪBĀ” LĒMUMS Nr. 2/2012**

(2012. gada 19. janvāris)

**par uzaicinājumu Turcijai pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu
vienkāršošanu preču tirdzniecībā**

(2012/223/ES)

APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā 1987. gada 20. maija Konvenciju par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā ⁽¹⁾ (“konvencija”) un jo īpaši tās 11. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Gatavojoties Eiropas Savienības paplašināšanai, ietverot Turciju, preču apmaiņu ar Turciju varētu labāk veicināt, vienkāršojot formalitātes, kas ietekmē preču tirdzniecību starp Turciju un Eiropas Savienību, Islandes Republiku, Norvēģijas Karalisti un Šveices Konfederāciju.
- (2) Lai panāktu šādu vienkāršošanu, ir lietderīgi uzaicināt Turciju pievienoties konvencijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Saskaņā ar konvencijas 11.a pantu, veicot šā lēmuma pielikumā pievienoto vēstuļu apmaiņu starp Eiropas Savienības Padomi un Turciju, Turcija tiek uzaicināta pievienoties konvencijai no 2012. gada 1. jūlija.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Brussels, 2012. gada 19. janvārī

Apvienotās komitejas vārdā –
priekšsēdētājs
Mirosław ZIELIŃSKI

⁽¹⁾ OV L 134, 22.5.1987., 2. lpp.

PIELIKUMS

VĒSTULE Nr. 1

Paziņojums par ES un EBTA Apvienotās komitejas lēmumu uzaicināt Turciju pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā

Godātais kungs!

Man ir tas gods Jums paziņot par ES un EBTA Apvienotās komitejas "Formalitāšu vienkāršošana preču tirdzniecībā" 2012. gada 19. janvāra lēmumu (Lēmums Nr. 2/2012), ar ko Turciju uzaicina kļūt par Līgumslēdzēju pusi 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā.

Turcijas pievienošanās konvencijai var stāties spēkā, iesniedzot Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātā tās pievienošanās instrumentu kopā ar konvencijas tulkojumu Turcijas oficiālajā valodā saskaņā ar konvencijas 11.a pantu.

Godātais kungs, lūdzu, pieņemiet manus visdziļākās cieņas apliecinājumus!

Ģenerālsekretārs,
Eiropas Savienības
Padomes Ģenerālsekretariāts

VĒSTULE Nr. 2

Turcijas pievienošanās instruments Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā

Turcija,

ņemot vērā ES un EBTA Apvienotās komitejas "Formalitāšu vienkāršošana preču tirdzniecībā" 2012. gada 19. janvāra lēmumu (Lēmums Nr. 2/2012), ar ko Turciju uzaicina pievienoties 1987. gada 20. maija Konvencijai par formalitāšu vienkāršošanu preču tirdzniecībā ("konvencija"),

vēlēdamās kļūt par konvencijas Līgumslēdzēju pusi,

AR ŠO

pievienojas konvencijai;

pievieno šim instrumentam konvencijas tulkojumu Turcijas oficiālajā valodā;

paziņo, ka tā piekrīt visiem ES un EBTA Apvienotās komitejas "Formalitāšu vienkāršošana preču tirdzniecībā" ieteikumiem un lēmumiem, kas pieņemti no 2012. gada 19. janvāra līdz dienai, kad Turcijas pievienošanās stājas spēkā saskaņā ar konvencijas 11.a pantu.

...

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV